

Joalis info

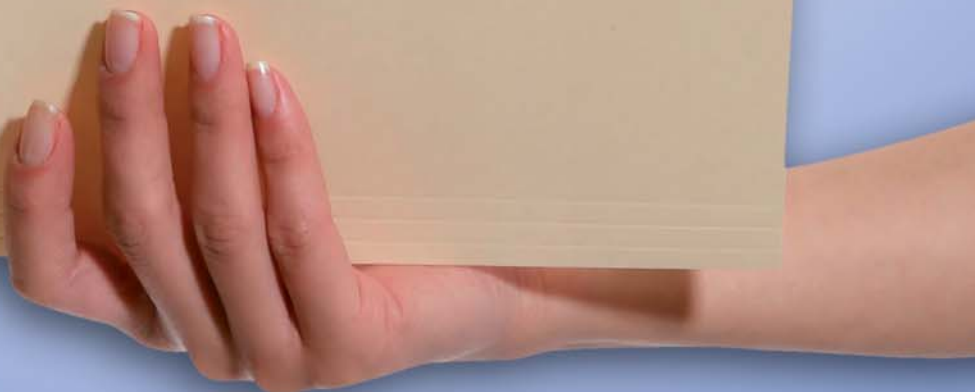
červenec–srpen 2011

Bulletin informací a celostní medicíny

Kov a Voda

Soutěž: Léto s Joalisem

Téma měsíce: Z redakčního archivu

Výlet do historie

Milí čtenáři, číslo, které máte v ruce, je jiné, než jste zvyklí. Během uplynulých let se velká rodina detoxikačních poradců hojně rozrostla. Vývoj metody řízené a kontrolované detoxikace jde stále kupředu, a tak jsou nově přichozícím terapeutům předkládána ke studiu především aktuální témata, jimiž se detoxikace právě zabývá. Tito noví terapeuti se pak na nás obrací a shánějí se po „historii“, aby si mohli udělat ucelený obrázek o vývoji metody a o všech souvislostech.

Proto jsme zapátrali v redakčním archivu a vybrali jsme z něj několik starších článků. Dali jsme přednost takovým tématům, o kterých dlouho nebyla řeč, ale která jsou přitom pro pochopení principů detoxikace velmi důležitá. Články jsme seřadili chronologicky, aby bylo možné přehledně sledovat cestu, kterou se detoxikační medicína ubírala. Obsah článků jsme aktualizovali tak, aby odpovídal současným poznatkům, a k některým článkům jsme připojili komentář vztahující se k nynější situaci.

Noví terapeuti tak v tomto čísle získají přehled o vývoji detoxikace, pro dlouholeté terapeuty to může být zajímavý (a možná i trochu nostalgický) výlet do historie a připomenutí významných momentů. Pro klienty je pak toto číslo přehledem, jakými tématy se detoxikační medicína zabývá a jaké jsou její možnosti.

Protože však vývoj nelze zastavit, je několik posledních stránek tohoto bulletinu věnováno aktuálním událostem, kterých se tentokrát urodilo opravdu hodně: Body Centrum Brno je čerstvě v novém a nyní chystá stěhování také Joalis, ordinace MUDr. Jonáše a 1. regionální centrum. V rubrice Aktuálně najdete podrobnosti a také kontakty, na kterých se můžete informovat o aktuálních adresách. Zařadili jsme také nový článek – poslední díl seriálu Ing. Jelínka z cyklu Umění emocí.

Jako letní bonus jsme pro vás přichystali plakát, jehož autorkou je MUDr. Džamila Stehliková. Podobně jako je celé toto číslo výletem do historie, je i tento plakát výletem – tentokrát ovšem výletem umělce do světa mikrobiologie. Plakát, který najdete uprostřed čísla, bude jistě vhodným doplňkem vašich raden.

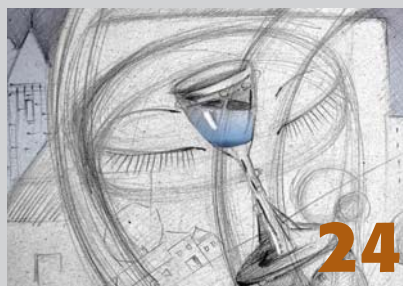
Věříme, že se vám toto mimořádné číslo bulletinu bude líbit a v září se těšíme na shledání s vámi opět v tradičním provedení.

Petra Kotková
Mgr. Petra Kotková

Téma měsíce: Z redakčního archivu

Název prvního článku, „Opakování – matka moudrosti“, je příznačný pro celé toto číslo. Téma měsíce totiž tentokrát zní „Z redakčního archivu“. Projděte se s námi po cestě, kterou se v minulých letech ubírala metoda řízené a kontrolované detoxikace. Zastavíme se u několika mezníků, které ve vývoji detoxikace sehrály důležitou úlohu. Připomeneme si tak témata jako toxické kovy, antibiotika, cizorodá bílkovina nebo epigenetika a samozřejmě se vším související emoce.

Kov a voda

Po řadu měsíců jste se na stránkách bulletinu pravidelně setkávali s cyklem Umění emocí. Seriál Ing. Jelínka

o tom, jakou moc mají v našem životě emoce a jak s nimi pracovat, se nyní chýlí ke konci. Článek s názvem Kov a voda je posledním dílkem, který v pomyslné skládáče představující naši emocionalitu chybí.

Novinky z Joalis s. r. o.

Dnes má pro vás Joalis dvě novinky. První z nich jsou nové webové stránky www.joalis.eu, které jsou již v provozu.

Druhou novinkou je revize detoxikačních balíčků. Připravili jsme pro vás přehlednou tabulku všech dostupných balíčků a jejich nového složení.

29

Aktuálně

Vaší pozornosti doporučujeme také rubriku Aktuálně, které bychom tentokrát mohli dát podtitul „Stěhování národů“. Kdo se kam stěhoval, stěhuje či bude stěhovat, se dočtete na straně 29.

úvodník	2
téma měsíce: z redakčního archivu	
Opakování – matka moudrosti	4
Komentář MUDr. Josefa Jonáše	5
Toxický kov olovo (Pb)	6
Epigenetika	8
Komentář MUDr. Josefa Jonáše – Epigenetika	9
Osteoporóza	10
Plíce a imunita	12
Toxin, který jsme přehlédli	18
Antibiotika ve slepé uličce	20
Aktuální doplnění: hemoragické průjmy způsobené bakterií E. coli	23
napsali jste nám	
Preparáty Joalis a elektromagnetické pole	24
lidské emoce & pentagram	
Kov a Voda	25
novinky z Joalis s. r. o.	
Nové webové stránky www.joalis.eu	28
Nové složení detoxikačních balíčků	28
aktuálně	
Brno – nové Centrum detoxikace	29
1. regionální centrum (Na Florenci) se bude stěhovat	29
Stěhovat se bude také Joalis	29
Ordinace MUDr. Jonáše dostane novou adresu	29
1. regionální centrum a expedice Na Výhledech zavřené po dobu letní školy	29
kalendář akcí	
Připravované akce	30

**Bulletin
informační a celostní
medicíny**

červenec–srpen 2011

Redakční rada

MUDr. Josef Jonáš
Ing. Vladimír Jelínek
Mgr. Marie Vilánková

Redakční zpracování

Mgr. Petra Kotková
p.kotkova@joalis.eu
tel. 602 681 495

Grafická úprava

Martina Hovorková

Vydavatel

Joalis s. r. o.
Na Florenci 19
110 00 Praha 1
IČO 25408534
www.joalis.eu

Tisk

Remedia s. r. o.
Záhřebská 148/50
120 00 Praha 2

Distribuce v ČR

Economy Class Company, s. r. o.
Na Výhledech 1234/8
100 00 Praha 10

Evidován pod č. MK ČR E 14928

**Foto na titulní straně
a na str. 3 a 32**

www.samphotostock.cz

Společnost Joalis s. r. o.
má certifikovaný systém řízení
kvality dle normy ISO 9001.

Opakování – matka moudrosti

Bulletin Joalis info
září–říjen 2003

MUDr. Josef Jonáš

Na mnoha přednáškách zazněla témata, o kterých se zmíním v tomto článku. Protože je skutečně opakování matkou moudrosti a všichni si musíme neustále opakovat základy všeho možného, vraťme se na začátek celého procesu detoxikace.

Největším vítězstvím detoxikačního procesu při návratu zdraví každého jedince je aktivizace, odblokování spontánních detoxikačních procesů. Ideální organismus, jako je například organismus velmi starých zdravých lidí, prokazuje mimořádné detoxikační procesy. Takový člověk, který je vybaven dokonalou spontánní detoxikací, si celkem nemusí dělat problémy se životním prostředím, jídlem, způsobem života atd., protože jeho organismus funguje jako dokonalá čistička. Většina z nás se však v dostatečné míře nedokáže zbavovat toxinů, takže dochází k postupnému zanášení organismu, zejména pak těch orgánů, které jsou vrozeně oslabené a patří k našim rodovým slabinám, nebo orgánů, které jsou stresované, tudíž mají nějakou symbolickou hodnotu v našem životě nebo v našem profesním životě velice záleží na jejich kvalitě. Kromě všeobecného ukládání toxinů existuje i individuální zadržování toxických látek. Například mě navštívila žena s velice rozsáhlým kožním ekzémem, která

pracovala v cementárně. Cement obsahuje chrom a v kůži této ženy se chrom nacházel v masivním množství. Tento prvek dokáže vyvolávat kožní záněty. Po opuštění práce a krátkém, intenzivním detoxikačním procesem zaměřeném především na odstranění těžkých kovů došlo k pronikavému zlepšení stavu kůže.

Žena se domáhala odškodnění v rámci pracovní hygieny, ale bylo jí řečeno, že spolu s ní tam pracuje dalších několik desítek žen a těm pracovní prostředí nedělá žádné kožní problémy. Žádného odškodnění se nedomohla, ač je zřejmé, že jde skutečně o individuální poškození zdraví pracovním prostředím.

Jiný příklad. Desetileté dítě, které žilo na Slovensku poblíž chemické továrny, mělo rovněž silný ekzém. Při detoxikaci musely být dovezeny produkty této továrny, aby mohly být vyrobeny speciální detoxikační prostředky, neboť kůže tohoto dítěte byla velmi citlivá k toxinům pocházejícím

z této továrny. Jiní lidé žijící na stejném místě problémy neměli.

Detoxikační proces se rozbíhá především tehdy, jestliže jsou detoxikovány orgány, které za detoxikaci stojí. Je to především mezenchymální systém a gliový systém, nervové tkáně, ale také lymfatický systém, krevní řečiště, ledviny a střevo. Proto se při detoxikaci zaměřujeme hlavně na tyto oblasti. Ovšem toxiny, které ovlivňují detoxikační orgány, jsou velmi četné, takže je není možné vtěsnat do jednoho preparátu. Přesto preparát **Imun** (*Imunitas*) obsahuje většinu informací týkajících se toxinů těchto rozhodujících detoxikačních tkání a orgánů.

Mnohdy je však třeba postupovat dále při individuální detoxikaci a hledat další zátěže detoxikačních orgánů, které znemožňují a blokuji spontánní detoxikaci. Důležitou roli při detoxikaci hraje stres. Stresovaná tkáň je sevřená a detoxikační procesy v ní neprobíhají. Stres může být vytvořen nejen aktuální

situací, která nás ohrožuje, ale může být vytvořen naší povahou nebo naší historií, kdy v nás neustále přetrvávají vědomé i nevědomé vzpomínky na různá období našeho života, ať už je to těhotenství, dětství, manželství atd. Pokud se nedovedeme zbavit těchto psychických zátěží, neustále v nás vyvolávají stavy stresu a napětí, které se dotýkají určitých částí těla. Tyto části našeho organismu jsou pak nejvíce toxicky zatížené. Z této symboliky si můžeme jmenovat jednoduché příklady, kde určitá část těla pro nás představuje mimořádnou hodnotu. Člověk, který stále přemýšlí, nad vším dumá, a mozek je tudíž pro něj důležitým orgánem, bude mít toxiny nahromaděné v centrálním nervovém systému. Člověk, který nedokáže projevit svůj názor, stále se přizpůsobuje, je si toho přitom vědom a dusí se vlastními názory, si zanáší toxiny své dýchací ústrojí. Jedinec, který přikládá velký význam močové pohlavnímu ústrojí, ať už ze sexuálních důvodů nebo z důvodů výchovy či

z důvodů obav z onemocnění tohoto ústrojí, protože například v rodině se takové onemocnění vyskytlo, bude hromadit toxiny právě zde. A tak dále.

Stres je tedy nutné postupně rozpustit. Hledat příčiny stresu, zda spočívají například v různých infekcích nebo čistě jen v psychologické sféře nebo jsou vyvolány chybným pojmáním života apod. Když dokážeme detoxikovat tyto detoxikační orgány, rozběhne se spontánní detoxikace a ta nám velice pomůže při celém detoxikačním procesu. Mnohdy proto naměříme při prvním měření desítky toxinů, a jestliže zasáhneme správně cíl pomocí detoxikační terapie, při druhém měření najdeme toxinů minimálně, resp. ty, které zbývají, jsou právě ty nejdůležitější, na něž je třeba se zaměřit, a tudíž pak jdeme rychle k cíli. Jestliže toxinů zůstává i při dalším měření velmi mnoho, je to důkaz toho, že jsme nedokázali zasáhnout střed terče a že se nám stále nepodařilo rozeběhnout spontánní detoxikační proces a musíme hledat jiné postupy, např. vyčistit střeva, ledviny, mízní systém, pracovat s psychikou nemocného člověka atd.

Existuje celá řada specifických imunitních poruch, které mají své zvláštnosti. Existuje imunitní porucha alergického typu, autoimunitního typu, ale existují i poruchy protivirové imunity, protinádorové imunity, protibakteriální imunity. Tyto imunitní poruchy lze diagnostikovat pomocí počítačového programu, který je pro zájemce o diagnostiku distribuován. Každá z těchto poruch imunitního systému má svá specifika, například protivirová imunita je velmi závislá na psychice, zatímco protibakteriální imunita je spíše závislá na funkčnosti střevního imunitního systému atd.

Chyba imunitní funkce je tedy rozsáhlejší proces než pouze podávání preparátu **Imun**. I když tento preparát je preparátem základním, musí být obvykle doplňován ještě dalšími detoxikačními prostředky. K dokonalé léčbě imunitního systému je potřebná dokonalá diagnostika, a tudíž cíleně a velmi účinně může postupovat především ten, kdo má diagnostický počítačový program, který mu pomáhá rozluštit jednotlivé druhy imunitní poruchy a také mu umožňuje, aby testoval, jaké kroky povedou k normalizaci těchto konkrétních poruch. Preparát **Imun** tedy zůstává naším základním preparátem.

Ilustrační foto:
www.samphotostock.cz

Komentář po letech

Hlavním modulem pro imunitu je *Hobus parietalis* v telencefalu. Stav tohoto laloku referuje o stavu řízení imunity. Nalezneme tam tedy jak chyby způsobující alergii, tak chyby, které mohou za autoimunitu, ale i za pokles či rozpad protinádorové imunity anebo pouhý pokles protibakteriální, protivirové a jiné imunity. Pomocí přesného měření *Salvia* a s využitím EAM programu se tak můžeme dozvědět, jestli jsme skutečně odstranili alergii, či jestli máme šanci, abychom zvítězili nad nádorem, anebo zda imunita pracuje dokonale a chyba je někde jinde.

Funkce tohoto laloku je ovládána především z okruhu jater, ale jak se můžeme přesným měřením přesvědčit, vliv mají i jiné orgány, právě podle toho, která část imunitního systému je postižena. Jestliže má někdo sklon k poruše protinádorové imunity a v mladém věku onemocní, je jasné, že i potomci mohou mít problém s fungováním této části mozku. Zdánlivě nesouvisející problémy se tak najednou stanou spojenými nádobami. Alergie není tak bezvýznamná porucha imunity, protože její centrum není daleko od jiných závažných poruch, a naopak porucha, která způsobila vznik rakoviny, se v další generaci může objevit jako porucha zcela jiné oblasti.

Žena, která onemocněla obrovským abscesem v oblasti kyčle a musela být operována, měla v anamnéze úmrtí téměř všech členů rodiny na rakovinu (rodičů, jejich sourozenců atd.). Nikdo této ženě nebyl schopen sdělit, jak mohlo v dospělém věku dojít k prudkému poklesu imunity a tím k rozvoji a množení mikroorganismů, které se v abscesu našly. Jestliže chápeme takto funkci imunity, pak pochopíme, jak blízko k sobě takové problémy mohou mít. Pochopíme také, proč oni zdraví staří lidé mohou tak dobře fungovat: je to v případě, že řízení jejich imunity je skutečně kvalitní, silné, pracuje pro ně, nikoliv proti nim.

MUDr. Josef Jonáš

Toxický kov olovo

Bulletin Joalis info
květen–červen 2007

Ing. Vladimír Jelínek

Latinský název: Plumbum
Anglický název: Lead

K jeho důkladnému odstraňování z organismu slouží přípravek **Joalis Antimetall Pb**.

Tento kov, známý lidstvu již déle než 3000 let, je všudypřítomný – žádný lidský jedinec se mu ve svém životě nevyhne. Všichni s ním denně přicházíme do styku, v nepatrných koncentracích je vdechován se vzduchem a přijímán v potravě.

Olovo nalezneme na 82. místě Mendělejevovy tabulky prvků. Jedná se o těžký, velmi dobře kujný kov stříbromodrého lesku s měrnou hmotností 11,34 g/cm³.

Olovo je prvkem neesenciálním (lidský organismus jej nepotřebuje ke svému životu) a pro člověka toxickým. Jakákoliv přítomnost tohoto kovu v lidském organismu je nežádoucí. Průměrný člověk vážící 70 kg má v sobě asi 120 mg olova, přičemž denně se do organismu vzduchem a potravou dostává asi 280 mikrogramů. Dospívající dítě vstřebává a zabuduje do tkání až 50 procent olova, zatímco dospělý člověk jen 10–20 procent z denní dávky.

Hlavní toxicita olova spočívá v tom, že si ho organismus „plete“ s vápníkem a ukládá ho na stejná místa jako vápník, zejména do kostí. U dospělého člověka je proto 95 procent olova přítomno v kostním minerálu a olovo se tak výrazně spolupodílí na vzniku osteoporózy. Biologický poločas vylučování olova z kostí se udává větší než 28 let (některé toxikologické studie hovoří až o padesáti letech). Logicky je tedy možné říci, že s přibývajícím věkem koncentrace olova v lidském organismu roste.

Olovo je zároveň neurotoxinem, což znamená, že negativně ovlivňuje centrální nervový systém, a je tedy nebezpečné zvláště u dětí: při vývinu mozku totiž může zapříčinit závažné vývojové vady.

Přítomnost olova v mozku již od dětského věku bývá spojována s těmito problémy:

- mentální zaostalost
- zhoršená schopnost učit se novým věcem
- zhoršené řečové a vyjadřovací schopnosti
- IQ v pásmu nižšího průměru či lehce podprůměrné
- hyperaktivita nebo naopak letargie
- problémy s chováním

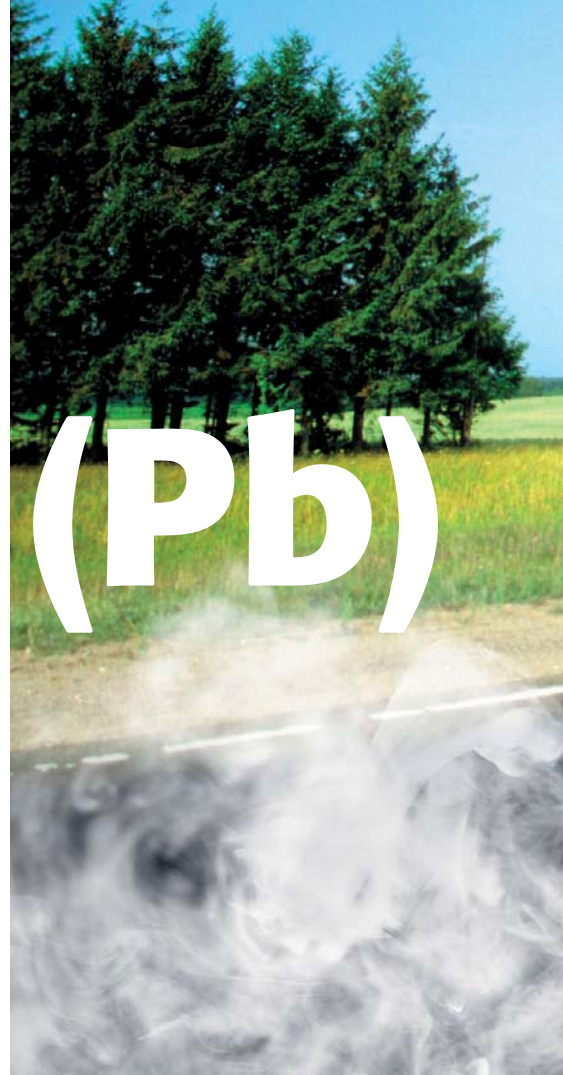
Mezi další projevy toxicity olova přítomného v lidském organismu patří:

- bolesti hlavy
- bolesti břicha
- svalové slabosti
- chudokrevnost – nedostatek železa
- snížená schopnost koncentrace
- podrážděné chování
- vysoký krevní tlak
- osteoporóza
- snížená činnost štítné žlázy
- zhoršené vylučování kyseliny močové, následkem toho pak kloubní a pohybové obtíže, někdy až dna
- bledá pokožka
- modročervený lem na dásních okolo krčků zubů
- větší kazivost zubů
- ledvinové obtíže
- deprese a úzkosti

Jaké jsou zdroje olova v životním prostředí? Můžeme je rozdělit následujícím způsobem:

Přírodní zdroje:

1. Olovo je přirozeně přítomné v půdách v důsledku zvětrávání hornin, které

stopové množství olova obsahují; touto cestou se olovo stává součástí běžné stravy.

2. Radon, který se dostane do plic, se velmi rychle přeměňuje na jiné prvky, z nichž nejvýznamnější je radioizotop olova ²¹⁰Pb.
3. Sopečné erupce na řadu let vychrlí do atmosféry různé mikročástice, mezi nimi také olovo.

Antropogenní zdroje (způsobené člověkem):

1. Výfukové zplodiny jsou výrazným zdrojem olova v životním prostředí. Jako antidetonanční přísada do benzínu se dříve používalo tetraethyl olovo, a tak v době před zavedením současných emisních limitů a katalyzátorů byla situace daleko horší. Dnes se sice používají benzíny s daleko nižším obsahem olova, ovšem nesrovnatelně stoupla hustota dopravy. Navíc je třeba poznamenat, že v České republice bohužel dodnes jezdí automobily vyrobené před více jak dvaceti lety, které používají olovnaté benzíny a nesplňují evropské emisní normy. Zvýšené množství olova je změřitelné zhruba v okruhu sto metrů od silnice – čím blíže vozovce, tím samozřejmě hůře.

Užitím **Joalis Antimetall Pb** se detoxikujeme i od olova, které jsme

nadýchali před více než dvaceti lety!

2. olověné rozvody vody ve starších domech – výrazný příspěvek k celkové zátěži olovem
3. cigaretový dým – rovněž obsahuje sloučeniny olova
4. Nátěry a malby omítek, zvláště ty starší, obsahují jako pigmenty sloučeniny olova.
5. Některé potravní doplňky a prostředky lidové medicíny, které pocházejí zejména z Asie, obsahují vysoké koncentrace olova – ekologické myšlení v některých asijských zemích je totiž hluboce zaostalé, a to nezávisle na rychlosti jejich rozvoje.
6. amatérské odlévání olověných předmětů – střeliva, rybářských potřeb nebo dekorativních předmětů
7. Větší použití olova v průmyslové výrobě (akumulátory, barviva, antidetonační příměsi, stínění rentgenového záření, střelivo, keramické výrobky, ...) vede k větší koncentraci olova v průmyslových odpadech – touto cestou se olovo dostává do životního prostředí.

V souvislosti s čínským pentagramem můžeme olovo označit jako výrazný „ledvinový“ kov. To znamená, že se akumuluje hlavně v tkáních spadajících do okruhu ledvin – jde tedy zejména o kosti. Přítomnost olova v kostech lze

spojovat např. s úzkostností. Negativním vlivem olova se ovšem zhoršují také „ledvinové“ mentální schopnosti, např. schopnost koncentrovat se, rozumět mluvenému či psanému slovu a následně problémy se schopností učit se.

Ledviny, jako orgán vylučování, hrají zásadní roli také při detoxikaci od olova preparátem **Joalis Antimetall Pb**. V čase užívání má pacient daleko větší potřebu příjmu tekutin, chodí častěji na malou stranu nebo dokonce cítí v oblasti ledvin tlaky.

Dalšími detoxikačními projevy mohou být bolesti kostí, trnutí zubů, bolesti hlavy (zvláště v zátylku), větší několikadenní únava, podráždění kůže, bolesti na plicích, kovové pocity v ústní dutině. Tyto detoxikační projevy obvykle po několika dnech ustávají.

Pro výše uvedené symptomy toxicity olova platí, že se tento kov může na daném symptomu podílet, často však není jeho jedinou příčinou, jak vysvětlujeme v teorii detoxikační medicíny.

Za celou dobu, co zkouším u klientů detoxikovat od olova, jsem byl svědkem mnoha zajímavých reakcí. Během měsíce se u klienta např. ztratil z dásní červenomodrý lem, u jednoho dítěte se zase rapidně zvedla soustředěnost a následně se zlepšily i výsledky ve škole. U většiny lidí je ovšem třeba pokračovat s další detoxikací – od jiných toxických kovů, ložisek, metabolitů nebo psychických toxinů.

Joalis Antimetall Pb patří do zlatého fondu přípravků Joalis. Neboť jak jsem již uvedl v úvodu tohoto článku – v této civilizaci se detoxikace od olova týká bez výjimky každého z nás a každý ji potřebuje.

Zopakujme si, že olovo je přebytečná a velmi toxická látka v organismu. Všichni ho v sobě máme a tím, že ho z organismu odstraníme, výrazně prospějeme svému zdraví.

Ilustrační foto:
www.samphotostock.cz

Epigenetika

Epigenetika je poměrně nový obor, zabývá se změnou chování našich genů a také tím, jak se geny mění následkem chování nás samotných. Jako učebnicový příklad fungování epigenetiky lze zmínit odpírání krmiva potkaní matce. Když to uděláme, matka změní fungování genů v mozku u svých potomků. Ti se pak jinak chovají a jinak reagují na stresové podněty. Projeví se to u nich ale až v dospělosti.

Epigenetika ale není jen výsadou potkanů. Platí obecně. Statisticky se její vliv potvrzuje i na lidech. V Británii a ve Finsku vědci zjistili, že nedostatečná výživa těhotných žen způsobuje, že jejich potomci mají v dospělém věku více nemocí, jako je cukrovka, mrtvice a onemocnění srdce. Existují jevy, kdy jednoduchá složka výživy (vitamin, jed) nebo vystavení dalším nejrůznějším vlivům vnějších podmínek (může jít i o chování) tlumí, a nebo zesiluje účinek genů. Funkčnost genů lze ovlivnit k lepšímu i k horšímu. A pokud se tak děje bez toho, že by se vlastní genetický kód jakkoli změnil, jde o epigenetiku.

Jedná se o to, že vystavení vnějším podmínkám spouští v těle chemické změny. Některé z nich mobilizují skupinu molekul, kterým říkáme metylové skupiny. Metylové skupiny se dokážou přitílit ke spuštěným genům a přilepit se na jejich řídicí úseky. Tím jejich funkčnost na čas utlumí. Umí ale i působit opačně, výkon jiných genů zase posílit. Epigenetickými vlivy se dá účinek genu posouvat od jedné mezní polohy ke druhé. Vlastnost, kterou gen řídí, se tak může měnit, alteruje.

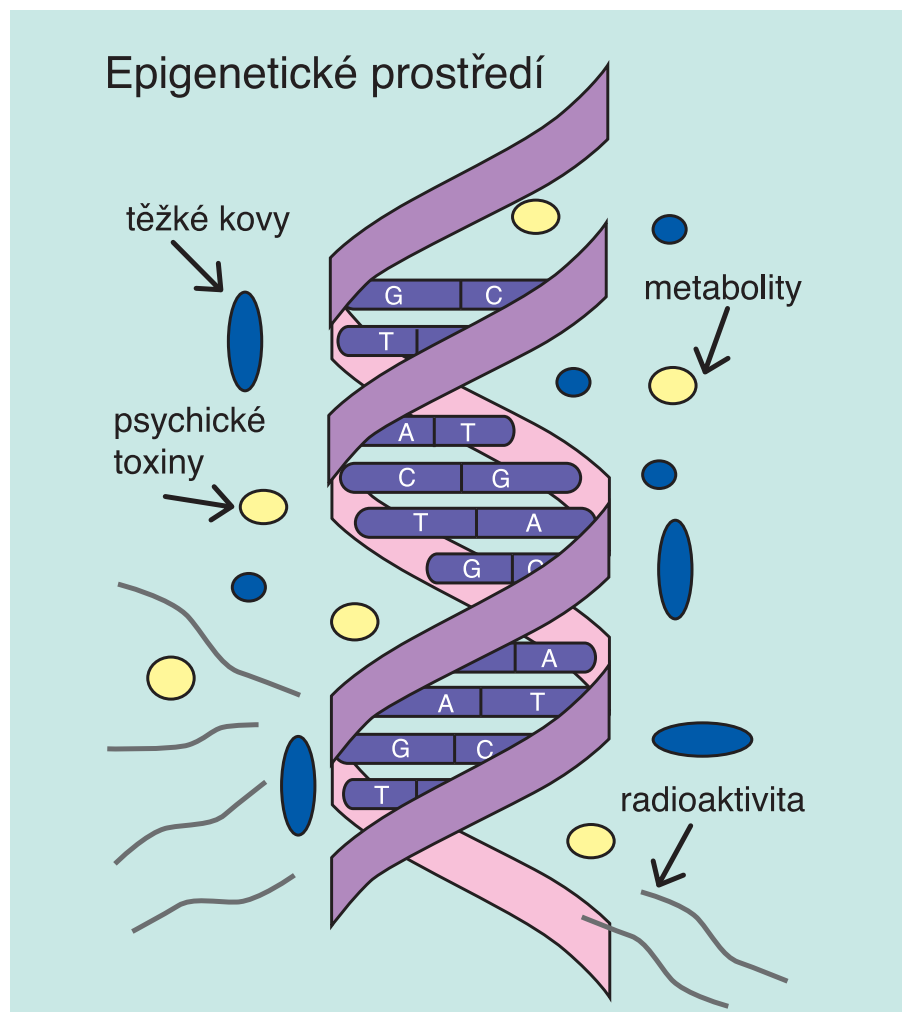
Hádat se o to, zda mají větší vliv na naše zdraví a na náš vývoj geny, nebo vnější

prostředí, je nesmysl. Obojí je spolu nerozlučně provázáno spleťtým předivem vztahů. Nejen strava, ale nyní už i prožitek se může projevit prostřednictvím vyvolaných biochemických změn, které ve svém důsledku určují genům, zda se mají projevit a jak moc se mají projevit. Zajímavé je, že ačkoli k těmto změnám dochází nejčastěji ve stadiu embryonálního nebo fetálního vývoje, výsledek ve formě náchylnosti k nemoci nebo změn v chování se ukáže až v dospělosti. To znamená, že toto ovlivnění genů určitou dobu trvá a může se tedy přenášet z jedné na další generaci. Dalo by se říci, že epigenetické děje tedy jaksi sedí až na samém vrcholu genetického řízení. Zapínají a vypínají geny nebo jejich výkon podle potřeby jen jemně korigují. Je prokázáno, že porucha v metylaci genů buněk, které dávají vznik buňkám

krevní řady, spouští vznik leukemie. Naše poznání epigenetických vlivů je na samém počátku, je však jisté, že jde o velmi rozšířený jev, který dokáže pomáhat i škodit.

Dobrá zpráva – epigenetické děje jsou vratné

Zatímco děje genetické (poškození genu) jsou většinou děje nevratné, epigenetické děje (zmíněná metylace genů) je dějem vratným. Geny lze demetylovat. Znovu se zde nabízí ono přirovnání metylových skupin k nalepené žvýkačce. Obojí na nějakou dobu přispěje k tomu, aby byl vypínač sepnut, pak ale za nějakou dobu odpadnou. Sundání metylových skupin lze urychlit, a to stejným způsobem jakým došlo k jejich nalepení: změnou výživy, prožitím jiných zkušeností (místo stresu klídek) nebo podáním syntetických účinných látek.

Epigenetika nás přesvědčuje, že chování genů je tvárnější, než jsme si kdy byli ochotni připustit. Význam znalosti genomu je tak trochu odsunut na méně významnou kolej. Tvrzení, že za daným projevem choroby je „určitě“ nějaký zmutovaný gen, se ukazuje být v řadě případů nesmyslným. Mnohdy se totiž o žádnou mutaci nebude jednat. Dramatický růst obezity, srdečních příhod, cukrovky a dalších poruch u obyvatel bohatých zemí se ukazují být ve své podstatě epigenetickými jevy, které zřejmě mají svůj původ v narušném embryonálním vývoji.

Moshe Szyf prokázal, že mateřská péče mění v mozku potomka nastavení jeho genů. To se u něj v dospělosti projeví ovlivněním hladiny stresového hormonu v krvi.

Jako důkaz těchto tvrzení se hodí zmínit pokus s obohacováním krmiva u pokusných myší, což vede k tomu, že potomci těchto myší změni barvu. Jde o to, že pokud mají březí myši v potravě dostatek čtveřice látek, kterými jsou vitamin B₁₂, kyselina listová, cholin a betain, dojde u potomků ke změně jejich barvy. Tyto látky dokážou metylovat agouti gen (žlutá barva srsti) a potomci se rodí hnědí. Ale důle-

žitější než to, že se potomci rodí s jinou barvou srsti, je skutečnost, že současně tato změna snižuje u potomků jejich náchylnost k obezitě, diabetu a nádorovému bujení. Vyplývá to ze srovnání výskytu těchto chorob u potomků myší, kterým přidávek těchto látek do krmiva dáván nebyl.

Výživa není jen něco, co navodí prchavé změny, které se týkají jen nás. Geny si metylaci nějakou dobu „pamatují“. Existují důkazy o tom, že nejsme ovlivněni jen tím, co jíme nyní, ale i tím, co jedli naši rodiče, nebo dokonce prarodiče.

Epigenetické vztahy odhaluje statistika

V zemích, jako je Indie a Čína, jsou doby hojnosti občas střídány hladomory s nedostatečnou výživou. Děti jsou v matčině těle epigenetickými mechanismy „softwarově“ naprogramovány na narození do konkrétních podmínek; ukáže-li se, že tyto podmínky jsou nakonec jiné, způsobuje to u celé jedné generace potomků pohromu.

Nemusíme však chodit až do Číny. Stačí se podívat do Finska, kde se prokázal vztah nízké porodní váhy novorozenců k náchylnosti

ke koronárnímu onemocnění srdce, k cukrovce, vysokému krevnímu tlaku, mozkové mrtvici, a dokonce i k osteoporóze. Na velkých souborech tamní populace se ukázalo, že děti s nízkou porodní hmotností jsou od svých vypasenejších vrstevníků biologicky odlišni. Nemluvíta „prckové“ nemají tak hustou síť nefronů v ledvinách, jejich metabolismus je změněn, jsou mnohem méně vnímaví na hormon inzulin atd. Nedostatečná výživa tahá za nitky epigenetiky i v naší staré dobré Evropě a nastavuje geny tak, že jejich nositelé reagují po opuštění matčina lůna na větší podmínky odlišně.

Představa, že nemoci srdce jsou jen o našem chování ve středním věku, je pasé. Přibývají důkazy, že na našem zdravotním stavu se velkou měrou podílí to, co nemůžeme sami ovlivnit: je to chování našich rodičů. Vlastně to není žádný alibismus, když prohlásíme, že za hodně špatných věcí na nás nemůžeme my, ale naši rodiče, a že nám to způsobili tím, jak se chovali a v jakých podmínkách žili. A chybu neuděláme, když toto tvrzení rozšíříme i o rodiče jejich rodičů.

Zdroj: www.osel.cz

Ilustrace: archiv

Komentář MUDr. Josefa Jonáše

Když se před šesti lety přiblížilo na dohled rozluštění lidského genomu, domnívali se genetici a s nimi celé informované lidstvo, že svět stojí na prahu nového stvoření. Genom byl pokládán za cosi, co určuje zdraví lidí i jejich budoucnost a co je klíčem k odvěké lidské touze vyhnout se veškerému nebezpečí a nemoci.

Oč větší byla naděje, o to větší bylo rozčarování. Genoví inženýři měli představu, že spojí jednotlivé úseky genomu s konkrétními chorobami, postižené úseky vyřiznou, nahradí novými a vše bude v pořádku. Přestože celá tato domněnka byla pouhou iluzí, lidstvo se tímto objevem posunulo dále, hledalo příčiny a souvislosti.

Zrodil se termín epigenetické prostředí, tedy prostředí, v němž gen pracuje. Zjistilo se, že kvalita tohoto prostředí má na funkci genu obrovský vliv a že jeho činnost záleží na situaci, v níž se ocitl. Pochopitelně, že čím je gen zranitelnější, čím má jakousi méně pevnou funkční odolnost, tím více je citlivý na zmíněné epigenetické prostředí.

A to je voda na náš mlýn. Již v počátcích naší detoxikační medicíny jsem maloval na tabuli obrázek genu znázorněného jako nestejně silný list papíru, na který byl nasypan písek. Tam, kde bylo slabé místo, se papír protrhl a nastala nemoc. Nyní se ukázalo, že ač nejsem genetik, byla má teorie správná.

Z praktického hlediska se s otázkou epigenetického prostředí setkáváme velice často. V diagnostickém programu je možné najít údaj „genové změny“, který nás informuje o tom, zda se v organismu tyto změny nacházejí, či nikoli.

Prvně jsem si těchto souvislostí všiml při studiu detoxikace onkologických onemocnění. Uvědomil jsem si, že jestliže chemoterapie nebo jiné léčebné metody neovlivnily tento údaj, došlo dříve či později k recidivě. Kupodivu byl-li tento údaj ovlivněn, byla velká šance, že se pacient uzdraví a recidiva už nenastane (samozřejmě pokud se neobnoví problém, který nádor způsobil).

O něco později přišly detoxikační pokusy, při nichž jsem se sám pokoušel genové změny odstranit. Tehdy jsem došel k závěru, že genové změny a epigenetické prostředí může být jedno a totéž, ale že můžeme narazit i na pozitivní genové změny a epigenetické prostředí není porušeno. Ta situace nastává, jestliže k poruše genu došlo již před narozením, a to nikoliv kvůli prostředí, ve kterém bude v budoucnu gen pracovat, ale kvůli nitroděložnímu prostředí matky.

Další část dlouhé práce na nás čekala ve chvíli, kdy jsme měli určit základní toxiny schopné ovlivnit funkci genu. Vylučovací metodou jsme došli k závěru, že nejškodlivějšími toxiny v epigenetickém prostředí jsou látky s radioaktivním účinkem, toxické kovy a kupodivu i některé látky používané

k tzv. aktivní imunizaci (očkování). Naštěstí se ukazuje (používám přítomný čas, protože výzkum stále probíhá), že po vyčištění epigenetického prostředí se funkce genu opraví, a vzniká tak velká šance na vyléčení. Jestliže gen pracuje chybně vlivem toxického epigenetického prostředí, nemáme šanci s detoxikací uspět tak, jak jsme zvyklí, tedy stoprocentně.

Patologická funkce genu je určující a my se s tím setkáváme v případech, že problémy díky detoxikaci mizí, ovšem zanedlouho se opět vrací. Při další detoxikaci již nemizí vůbec. Z toho důvodu se v nových verzích diagnostického softwaru objeví údaj epigenetické prostředí, který bude možné při diagnostice využít.

Toxická zátěž epigenetického prostředí, a tím i porucha funkce genu je jednou ze situací, kdy detoxikace selhává a problém nemizí. Není to jediný důvod, ale mezi našimi chronicky nemocnými klienty se s tímto problémem setkáváme velice často, takže vyřešení této otázky může detoxikaci posunout o pořádný kus dopředu. Ten, kdo by chtěl s tímto údajem již pracovat, může použít běžnou techniku při měření přístrojem Salvia, a to tak, že nalezneme-li pozitivní údaj epigenetické prostředí, bude si dávat do aktivního pole jednotlivé systémy, orgány či tkáň a zjistí tak, ve kterých oblastech chybný gen působí problémem. Z tohoto údaje pak může odvodit, proč se mu detoxikace příslušné tkáňe nevede.

Osteoporóza

Bulletin Joalis info
listopad–prosinec 2007

MUDr. Josef Jonáš

Jedná se o progresivní systémové onemocnění, charakterizované úbytkem kostní spongie a prořidnutím mikroarchitektury kostní tkáně. Důsledkem osteoporózy je především zvýšení lomivosti kostí, ale i bolesti, které postihují přilehlé tkáně, jako jsou klouby, svaly a šlachy. Rozoznáváme osteoporózu místní, která vznikne např. v místě zlomeniny kosti, a generalizovanou. Ta může mít příčiny neznámého původu, proto také bývá nazývána osteoporóza idiopatická. Dále existuje osteoporóza sekundární, vznikající při různých chorobách, jako je onemocnění jater, ledvin, zažívacího traktu, dále při dlouhodobém znehybnění, hormonálních poruchách, případně vlivem farmak – zejména kortikoidních hormonů – či nádoru.

Osteoporóza se vyskytuje především u žen, a to hlavně u věkové kategorie nad 65 let. Pokud spongie onemocní, zůstává po ukončení růstu v dětském věku kostní hmota konstantní až do padesáti let. Po padesátém roce věku, a to i před menopauzou, dochází u žen ke zrychlenému řídnutí kostní tkáně. K výrazné akceleraci tohoto procesu dochází po vyhasnutí produkce estrogenu.

Osteoporóza se diagnostikuje především stanovením denzity. Díky spojení s počítačem je možné určit i procento úbytku tkáně. Toto vyšetření se doplňuje i stanovením hladiny vápníku v krvi, která bývá často zvýšená vzhledem k vyplavování vápníku z kostní spongie a k úniku vápníku v moči.

Léčení je rehabilitační, dietologické a farmakologické. V rehabilitaci se používají především cvičení na zlepšení svalově-kloubní balance. Z hlediska dietologického je doporučovaný zvýšený

přísun vápníku, především z mléčných výrobků, a také snížení množství cukru. Ten totiž může vzhledem ke své kyselosti využívat vápník k neutralizaci.

Z léků se využívají různé formy vápníku, dále biofosfáty, což jsou chemicky vyrobené analogy pyrofosfátu, ovlivňující metabolismus kostní tkáně. Zastavují resorpci kostní hmoty, vyvolanou buňkami nazývanými osteoklasty, a omezují jejich vstup do kostí. Tato farmaka také snižují produkci některých cytokinů, které působí na kostní hmotu.

Biofosfáty se používají předně u osteoporózy způsobené přítomností nádoru v kosti. Kalcitonin je tělu vlastní látka hormonálního charakteru, která inhibuje aktivitu osteoklastů a zároveň působí analgeticky, tedy proti bolesti. Užívá se ve formě injekcí nebo nosního spreje. Dále se využívá vitamin D, který je nutný k zabudování vápníku, fosfor a fluor. Primární prevence se nepokládá za možnou. Sekundární pak představuje především pohybovou aktivitu, úpravu

životosprávy a životního stylu vůbec.

Nyní se na toto onemocnění podívejme z hlediska detoxikační a celostní medicíny. K určitému řídnutí kostní tkáně dochází ve stáří pravidelně. Podílí se na

tom celá řada faktorů, především hormonálních. Jakmile však dojde k silné akceleraci a progresivitě procesu řídnutí, jde zejména o přítomnost toxinů v několika strukturách podílejících se na kvalitě kostní tkáně.

Na prvním místě je samotná kostní tkáň. Infekční ložiska v kostní tkáni, a to jak ve spongii, tak v kostní dřeni (*medulla ossium*), odstraňujeme preparátem **OsteoDren**, příslušné aktivní složky obsahuje i preparát **Imun**. Hlavním klíčem k odstranění ložisek v kosti je periost čili okostice. Mateřským orgánem jsou ledviny (**UrinoDren**). V kostní tkáni se však vyskytují i další toxiny, především z oblasti toxických kovů. Pro kost je specifická přítomnost olova, ale mohou to být i další těžké kovy. Pochopitelně, že v kosti můžeme nacházet i radioaktivní či chemické látky.

Metabolismus vápníku je výrazným způsobem řízen parathormonem (PTH), což je hormon z produkce příštítných tělísek (*glandulae parathyreoideae*). Tato tělíčka mohou být – stejně jako jiná tkáň – zasažena ložisky, která odstraňujeme preparátem **ThyreoDren**. Metabolismus vápníku má však ještě další souvztažnosti, které je nutné řešit preparátem **Metabol**. Důležité je použít také **Infovit**, což je preparát ovlivňující metabolismus vitaminů (v tomto případě jde zejména o vitamin D), ale také metabolismus minerálních látek a stopových prvků (zde uvažujeme v první řadě o vápníku). Mateřským orgánem jsou opět ledviny a pro štítnou žlázu slezina.

Na velmi progresivní formě osteoporózy, kterou můžeme nazývat až maligní, protože dochází ke zlomeninám dlouhých kostí i obratlů, se podílí autoimunitní aktivita – tedy porucha imunitního systému. V tomto případě imunitní systém napadá kostní tkáň a způsobuje v ní jistou formu zánětu s následkem změn v kostní hmotě. Tento problém řešíme preparáty **Cranium**, **Gli-Glu** a **Metabol**, **Metabex**, **Nodegen** a **LiverDren**.

Na osteoporózu má vliv i celkový stav hormonů, který je řízen z hypofýzy a je realizován prostřednictvím vaječnicků. Pohlavní hormony jsou však produkovány i nadledvinkami. Právě nadledvinky silně podléhají stresu, a tak je doprovodnou léčbou osteoporózy také detoxikace psychické oblasti. Preparáty **Emoce**, **Nodegen** či **Streson** mohou z dlouhodobého hlediska toto onemocnění pozitivně ovlivnit.

Zvláštní roli hrají v tomto onemocnění všudypřítomná antibiotika. Jsou totiž jednou z genotoxických látek. Porucha genového systému a znečištění jakýchkoli struktur antibiotiky se pochopitelně na vzniku a rozvoji osteoporózy významně podílí. Proto využíváme pravidelně preparáty **ATB** a **MindDren**.

Racionální a sofistikovaný postup v detoxikaci kostí má u osteoporózy zásadní vliv na progresivitu, která patří mezi základní projevy této systémové choroby. Detoxikací je ovšem pozitivně ovlivněna i celková kondice pacienta – ten se po odstranění únavy cítí lépe, začíná se více pohybovat a má celkově větší energii, kterou může realizovat změny ve své výživě.

Je však nutné také počítat s emocemi, které člověka ovládají podstatně důrazněji než rozum, a proto se nám ani přes veškeré snahy nepodaří změnit životní styl, je-li určován špatným emocionálním programem.

Z hlediska výživy: vápník je jedním z nejrozšířenějších prvků na zeměkouli a nachází se téměř všude. Problémem tedy není vápník získat; problém by nastal, kdybychom byli nuceni ho ve stravě vynechat. Nebylo by to totiž možné. Na dotazy pacientek, co s nimi udělá vynechání nebo malý přísun mléčných výrobků, odpovídám, ať se zeptají v ZOO, z čeho získává vápník slon, gorila, žirafa a jiní savci. Jejich strava je velmi jednostranná, jsou to obvykle listy, ovoce nebo zelenina. Kostra těchto savců je přitom mnohem mohutnější než lidská, a tudíž lze předpokládat, že ke své stavbě potřebuje větší množství vápníku. A délka života některých živočichů se od délky života člověka navíc nijak výrazně neliší.

V moderní civilizaci tedy není podstatné zdůrazňovat přísun vápníku – jde spíše o schopnost organismu vápník ze stravy vstřebat a zabudovat do tkání. Jak už jsem zmínil, nadměrné množství cukru okyseluje prostředí těla. To však není slučitelné se životem, proto musí být toto prostředí neutralizováno a k tomu jsou právě využívány neutralizační účinky vápníku na kyseliny. Také rafinování cukru, tedy odstranění příměsí, různých minerálů, stopových prvků či vitaminů, patří mezi problematické zvyky lidské společnosti, protože aby byla tato látka v organismu řádně využita a zapojena do látkové výměny, musí být doplněna o chybějící minerály, mezi něž patří rovněž vápník.

Prevence osteoporózy, proti názorům současné medicíny, možná je. Je to především primární očista kostní tkáně, žlázy s vnitřním vylučováním, ovlivnění vstřebávání a využití minerálních látek a vitaminů a v neposlední řadě normalizace hormonálních funkcí. To vše může detoxikace nejen slíbit, ale i učinit.

Ilustrační foto:
www.samphotostock.cz

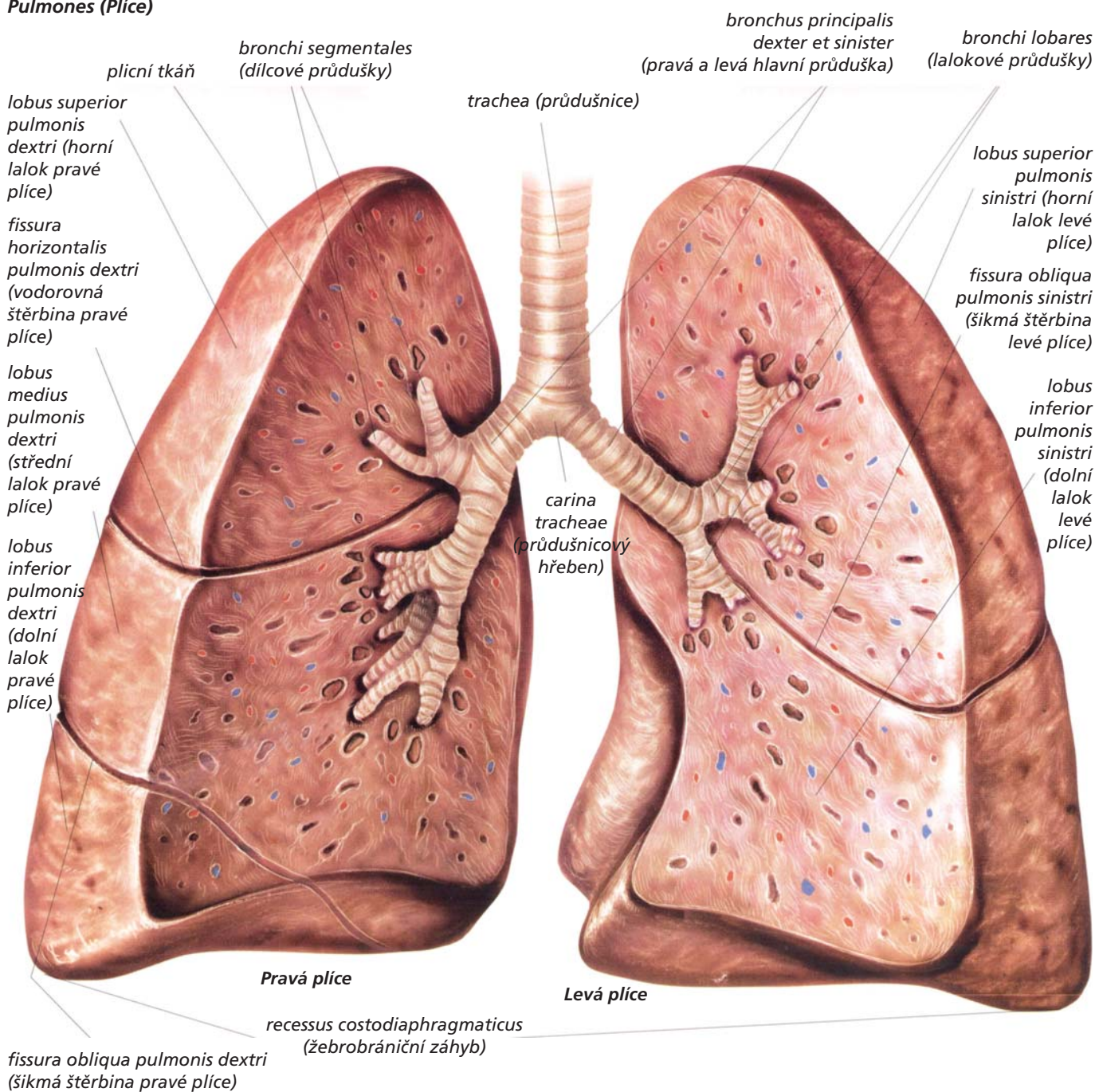
Plíce

Bulletin Joalis info
září–říjen 2008

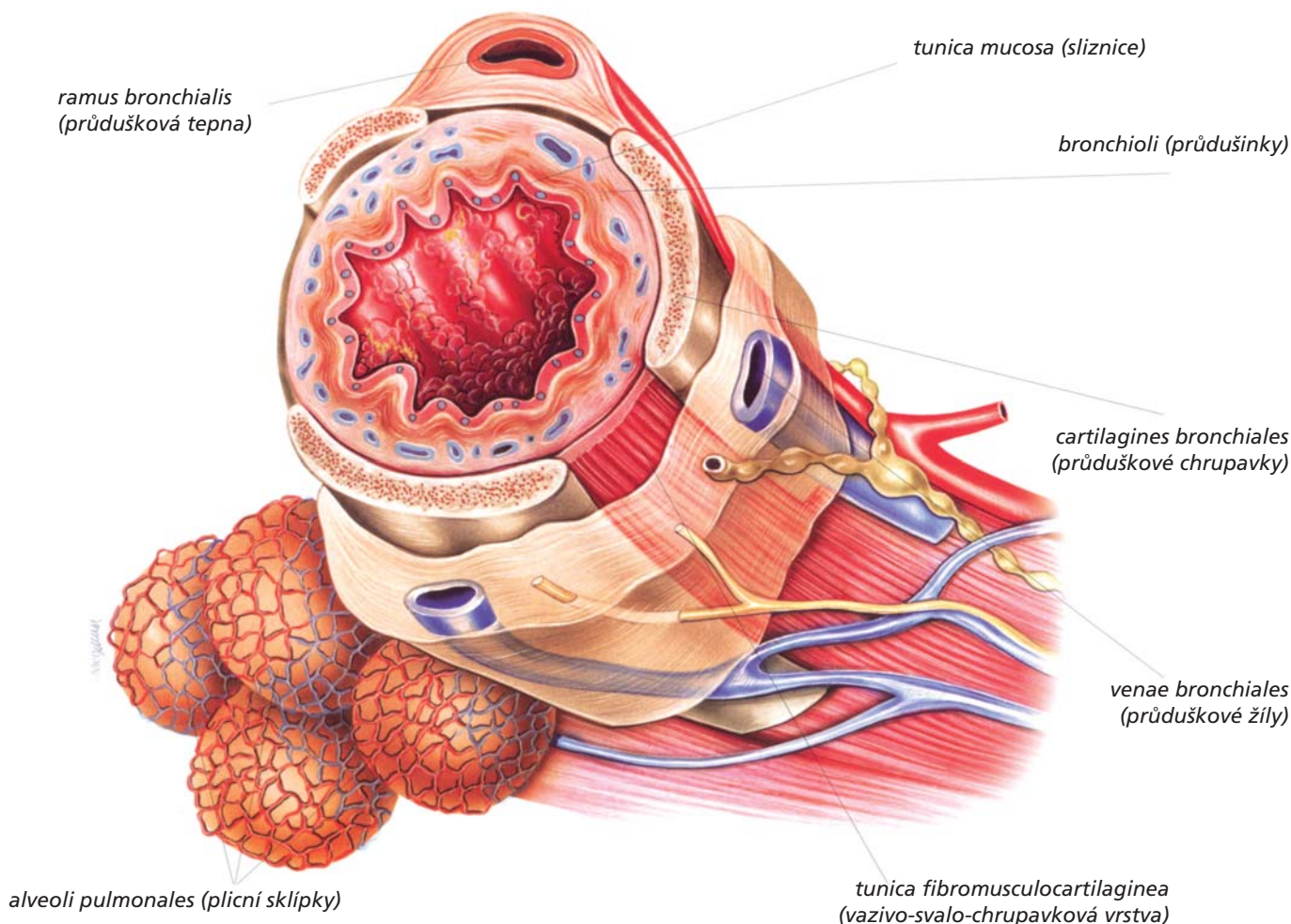
Ing. Vladimír Jelínek

imunita

Pulmones (Plíce)

Bronchi, bronchioli et alveoli pulmonales (průdušky, průdušinky a plicní sklípky)

Plíce jsou jedním z pěti hlavních orgánů čínského pentagramu. Jsou párovým orgánem a jejich hlavní funkcí je zprostředkovat výměnu plynů mezi krví a vzduchem tím způsobem, že z vdechnutého vzduchu se spotřebovává vzdušný kyslík a vyměňuje se v plicních sklípcích za kysličník uhličitý, který je pak z plic vydechován.

Připomeňme si, že plíce jsou párovým orgánem rozprostírajícím se v převážné části hrudní dutiny. Pravá plíce je větší, sestává se ze tří laloků, levá plíce je menší, je sestavená ze dvou laloků a ustupuje srdci, které je uloženo směrem do levé části hrudní dutiny. Atmosférický vzduch putuje přes nosní

dutiny do hrtanu, přes průdušnici (tracheu) do průdušek (bronchů) a průdušinek (bronchiolů). Odtud pak do nejmenších částí dýchacího systému – do plicních sklípků (alveolů), které mají velikost menší než jeden milimetr. Zdravé plíce obsahují okolo 300 milionů plicních sklípků, a pokud bychom sečetli jejich povrch, který je protkán krevními kapilárami a je rozhodující pro množství vstřebaného kyslíku, dostaneme se k číslu zhruba 70 m² (pro srovnání – 70 m² je obytná plocha menšího bytu).

Právě plicní sklípky a jejich čistota určují, jak účinně, jakou rychlostí a v jakém množství se dostane kyslík do krve. Z tohoto hlediska jsou také plicní sklípky v popředí zájmu detoxikačních terapií.

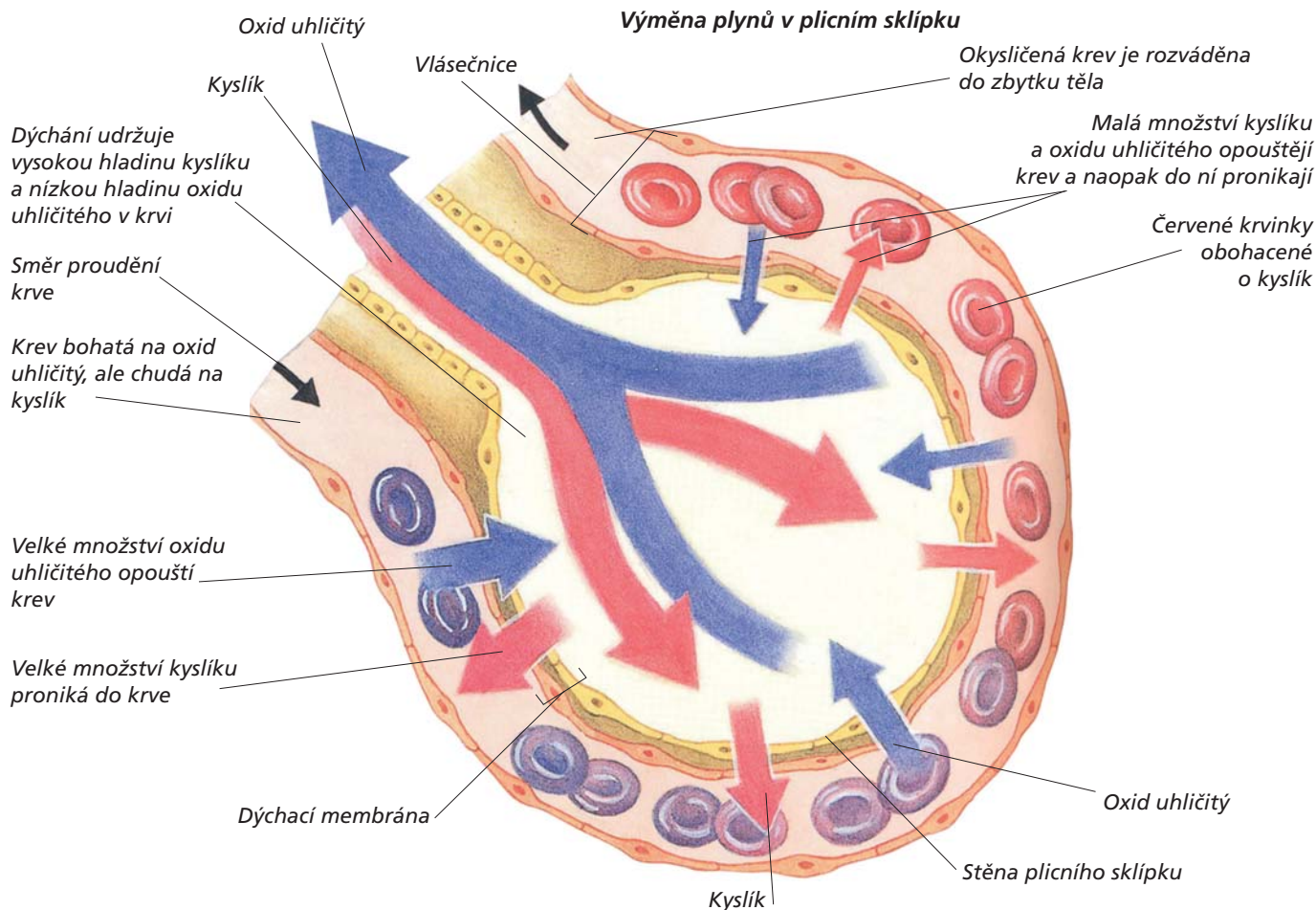
Kyslík potřebujeme nutně pro splnění energetických požadavků našeho organismu. Bez stálého přísunu kyslíku dokáže náš organismus fungovat nanejvýš několik minut. Kyslík se v plicních sklípcích navazuje na hemoglobin, který je součástí červených krvinek – erytocyty. Hemoglobin je proteinová, genově naprogramovaná součástka lidského organismu, která umí připoutat na své železné jádro jako na

magnet jednu molekulu kyslíku, dopravit ji do svalů a posléze ji tam uvolnit.

Kyslík je po uvolnění hemoglobinem dopraven do buněčných „elektráren“ – mitochondrií. Zde se zjednodušeně řečeno spaluje glukóza na kysličník uhličitý a vodu, ale k tomuto procesu je nezbytně potřebný kyslík. Tímto procesem dochází k „nabíjení“ molekul ADP na ATP, a ty jsou základními energetickými jednotkami používanými ve všech životních procesech závislých na energii.

Nádech vzduchu do plic je aktivní proces, na kterém se podílejí mezižební svaly a bránice. Jejich činností dojde ke zvětšení hrudní dutiny, a tím i ke vniknutí vzduchu do plic pod vlivem rozdílných tlaků vně a uvnitř plic. Výdech je pak víceméně pasivní, dochází při něm k uvolnění dýchacích svalů a bránice, a tím i k výdechu.

Dýchání je proces, který dokážeme ovlivnit vlastní vůlí, to znamená, že když si usmyslíme, že bychom se mohli zhluboka nadechnout, tak se nadechneme. V daleko větší míře jsou ovšem uplatňovány autonomní, na vůli

nezávislé procesy, které řídí dýchání samostatně podle potřeb organismu. Centrum dýchání je v prodloužené míše a ve Varolově mostu. Napadení těchto orgánů některými infekcemi, například virem klíšťové encefalidity, může být pro organismus smrtelné. Prodloužená mícha má za úkol hlídat hladinu kyslíčnicku uhličitého v krvi, což se zajišťuje prostřednictvím hlídání i malých změn pH krve ve výše uvedených orgánech.

Ovšem vzduch, který dýcháme, je plný všech možných toxinů, jež vdechujeme do plic spolu s kyslíkem a s ostatními plyny přítomnými v atmosféře. Jedním z úkolů plicních tkání je tyto toxiny přebírat a neustále je z plic odstraňovat. Každý z nás jsme dědičně obdařeni jinak výkonnou samodetoxikační schopností plic a to nám bude v životě určovat mj. i podstatné rysy naší psychiky, a tedy i obranyschopné, tj. imunitní vlastnosti organismu, neboť imunita je velmi závislá na psychice člověka.

Toxiny obsažené ve vzduchu jsou především volné molekuly, rozptýlené v ostatních běžných plynech, jako je kyslík, dusík a vodík. Jedná se například o všudypřítomné molekuly radonu, které vytvářejí vážnou hrozbu rozvinutí rakoviny plic, pokud jsou ve vzduchu

obsaženy ve velké koncentraci a pobývá-li člověk v takovém prostředí velmi dlouhou dobu. Dalším příkladem jsou rtuťové výpary, které jsou pro plíce a posléze i celé tělo velkým nebezpečím, protože plíce jsou hlavní absorpční cestou rtuti do organismu. Všeobecně lze říci, že plícemi vdechnuté výpary sloučenin toxických kovů jsou pro organismus mnohem více nebezpečné než sloučeniny obsažené v potravinách. Krom toho – můžeme si sami vybírat, jaké potraviny budeme jíst, ale jaký vzduch budeme dýchat, si většinou vybírat nemůžeme. Většina lidí totiž žije ve velkých městech, kde je znečištění životního prostředí a vzduchu globální.

Další velké nebezpečí pro plíce představují prachové částice poletující ve vzduchu. Zkuste se někdy podívat v místnosti proti svitu slunečních paprsků a uvidíte, jaké obrovské množství prachu poletuje ve vzduchu, který každou minutu dýcháte! Každá hospodyně ví, kolik prachu se nashromáždí na horních policích skříní, když se měsíc neuklízí. Také jste si možná všimli, že v bytě, který prošel důkladným generálním úklidem, se dýchá daleko lépe.

Prachové částice jsou většinou směsí molekul různých látek. Uvádí se, že

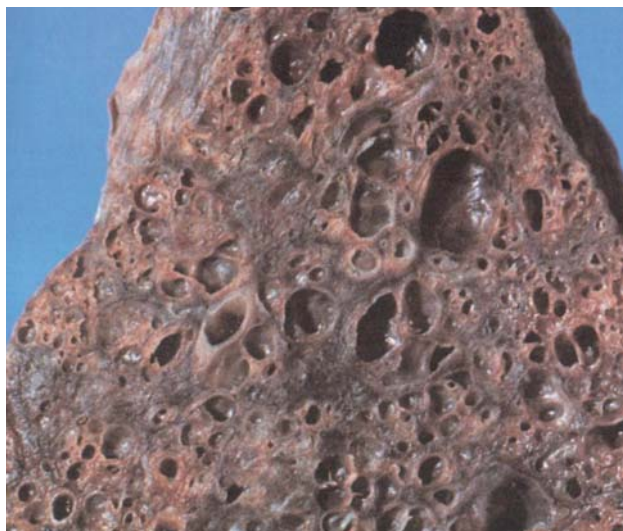
kritická velikost prachové částice, která je schopna dojít až do plicního sklípku, je 1 až 2 mikrometry (mikrometr je jedna tisícina milimetru). Tyto mikrometrové částice obsahují stovky až tisíce různých atomů.

Částice prachu mohou v plicních sklípcích přetrvávat velmi dlouho, často více jak několik desetiletí. Bývá tak poměrně častým jevem, že po aplikaci preparátů **RespiHelp** a **RespiDren** dojde k vykašlávání toxinů z cigaretového dýmu u kuřáka, který již deset let nekouří ani se nepohybuje v kuřáckém prostředí.

V plicních sklípcích se nacházejí makrofágy (prašné buňky), buňky imunitního systému, které mají za úkol odstraňovat tyto nečistoty cestou hlubokých plicních lymfatických uzlin. Zajímavostí ne běžně známou je, že většina mízy z lymfatického systému plic je odplavována do pravé podklíčkové žíly pravým mízním kanálem, zatímco většina mízy z lymfatického systému celého těla je odplavována levým mízním kanálem do levé podklíčkové žíly.

Lidské plíce jsou vybaveny tzv. řasinkovým epitelem. Řasinky jsou mikroskopické „chlupy“ umístěné na

sliznici, které mají schopnost kmitat díky molekulovým proteinovým strojmům – dyneinům, jejichž popisy jsou zakódovány v genu člověka. Řasinky kmitají rychlostí okolo deseti kmitů za sekundu a jejich úkol je posouvat mikroskopické prachové nečistoty po sliznici směrem ven z plic za pomoci hlenů produkovaných hlenovými žlázkami sliznice. Hleny, které se tímto mechanismem dostanou do nosohltanu, jsou pak polykány (pro trávicí systém tyto hleny spolu s prachovými částicemi nepředstavují již tak závažný problém) nebo vyplivnuty, popřípadě vykašlány ven z organismu. Tyto samočisticí procesy sliznice probíhají nejlépe v noci, kdy je organismus vleže, a řasinkový epitel proto nemusí tolik působit proti silám gravitace. Nepřekvapí nás tedy, že kuřák ráno masivně kašle, aby se jeho tělo zbavilo nečistot po kouření – pro jeho zdraví je to žádoucí a je na tom lépe než kuřák, který ráno nic neodkašlává ani neodhlehne.

Řez plíci kuřáka

Přechodná zahleněnost dýchacích cest je jedním z detoxikačních projevů užívání preparátů **Joalis RespiDren** a **Joalis RespiHelp**. Spouštějí a stimulují totiž samodetoxikační schopnost sliznice plic; tyto procesy mohou trvat i řadu týdnů. V průběhu naší detoxikační praxe jsme například byli svědky toho, že z člověka vycházely chemlonové chlupy, které se během jeho života v plicích nerozložily.

Dotyčný člověk si pamatoval, že s chemlonem této barvy přišel do styku před dvaceti lety...

Nyní se vrátíme k čínskému pentagramu. Na základě detoxikačních zkušeností lépe pochopíme, jaké pojmy se spojují s okruhem orgánů plic a proč tomu tak je.

S okruhem plic se pojí:

- Bílá barva, protože zdravé plíce mají bílé růžovou barvu.
- Prvek kovu, protože molekuly a sloučeniny kovů jsou pro plíce velmi toxické a plíce je ochotně vstřebávají.
- Ostrá – pikantní chuť, protože jídla obsahující tyto chuťové složky způsobují dráždění sliznic dýchacích cest stejně tak jako čichového epitelu. Zároveň ostrá jídla, jako například pálivá paprika, působí dezinfekčně proti bakteriálním infekcím.

- Vůle člověka, protože člověk

si ve svém podvědomí usmyslí a naplňuje jen takové aktivity, na které má fyzickou a psychickou energii, která, jak jsme již výše řekli, závisí na přísunu kyslíku do mitochondrií, tedy na čistotě alveolárních sklípků.

- Smutek a deprese, neboť člověk, který špatně a povrchně dýchá, ať se to děje z jakéhokoli důvodu, nemá dostatek kyslíku, a tedy ani energie na zdravé sebezprosažení a upadá do stavu introverze a nechuti komunikace. Vždyť schopnost promluvit a zahájit činnost řečového aparátu začíná schopností pustit proud vzduchu z plic do hlasivek. Zároveň toxiny a zahleněnost hrtanu způsobí, že člověk bude mít slabý hlas nebo že ho často ztratí.

Na detoxikaci plic od ložisek a ostatních hrubých nečistot použijeme základní preparáty:

Joalis RespiDren
Joalis RespiHelp

Dále:
Joalis Antimetal
Joalis Ionix

Na detoxikaci nervosvalového systému dýchacích svalů:

Joalis NeuroDren
Joalis MindDren
Joalis MindHelp
Joalis Cranium

Na detoxikaci lymfatického systému plic:

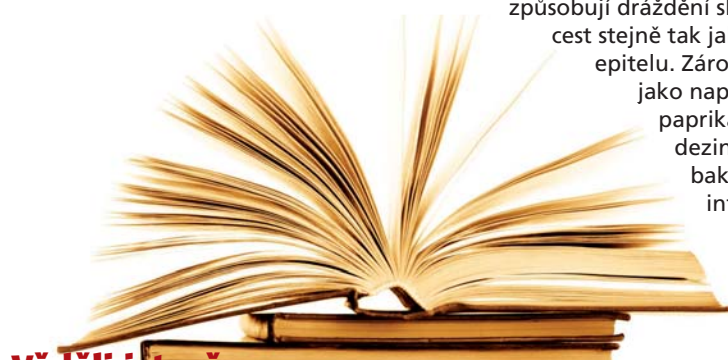
Joalis Lymfatex

Na psychické programy, které nám nedovolují se v každé situaci pořádně nadechnout:

Joalis Nodegen
Joalis Emoce
Joalis StressHelp
Joalis Streson

Hodně zdraví a vytrvalosti při detoxikaci plic!

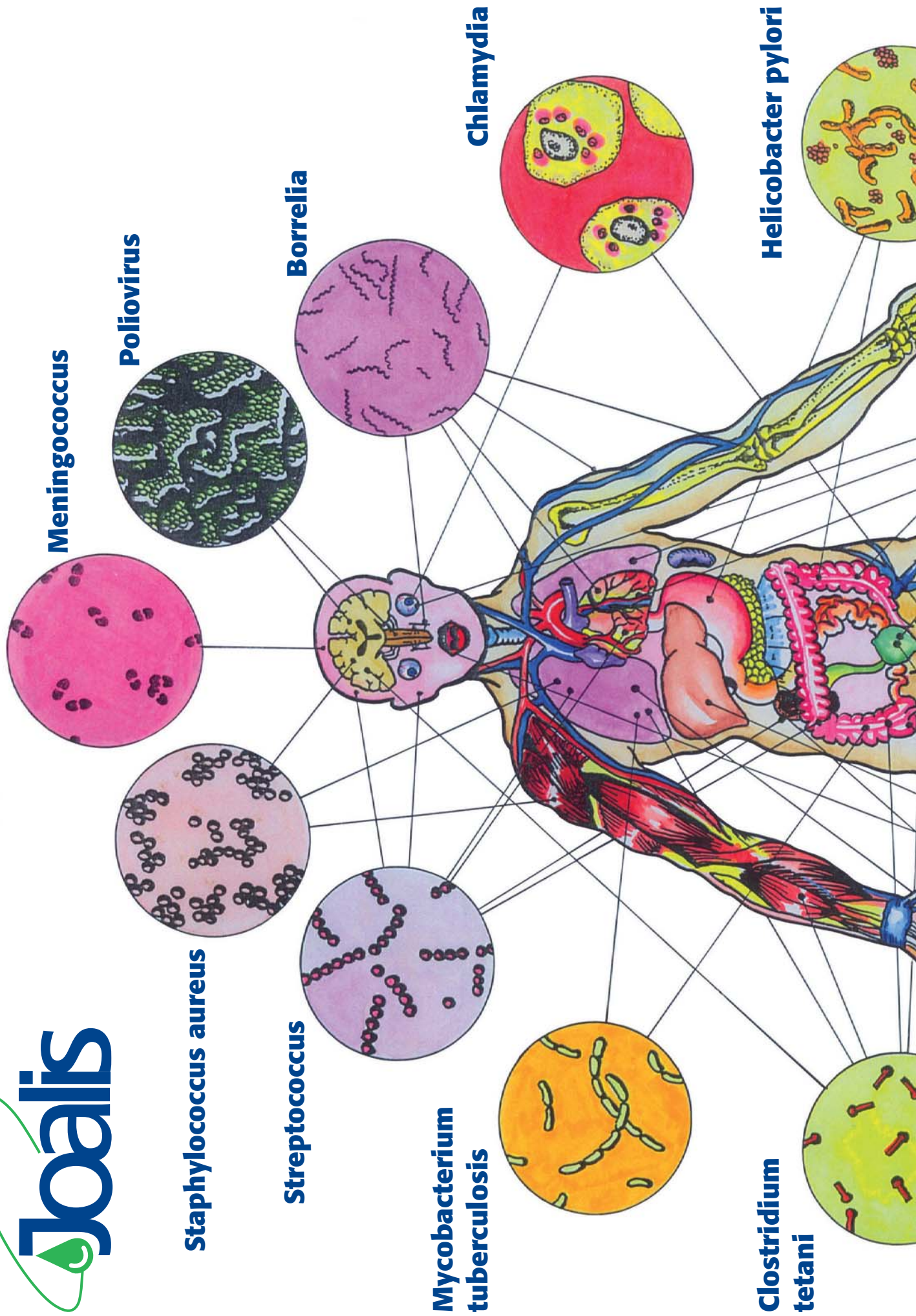
Ing. Vladimír Jelínek
Ilustrace: Vigué, J. (ed.): Atlas lidského těla v obrazech. Rebo Productions CZ, Dobřejovice 2008 (obr. Plíce)
Walker, R.: Velká rodinná encyklopedie Lidské tělo. Slovart, Praha 2003 (obr. Výměna plynů v plicním sklípku)
Abrahams, P., Druga, R.: Lidské tělo. Ottovo nakl., Praha 2003 (obr. Řez plíci kuřáka)
www.samphotostock.cz

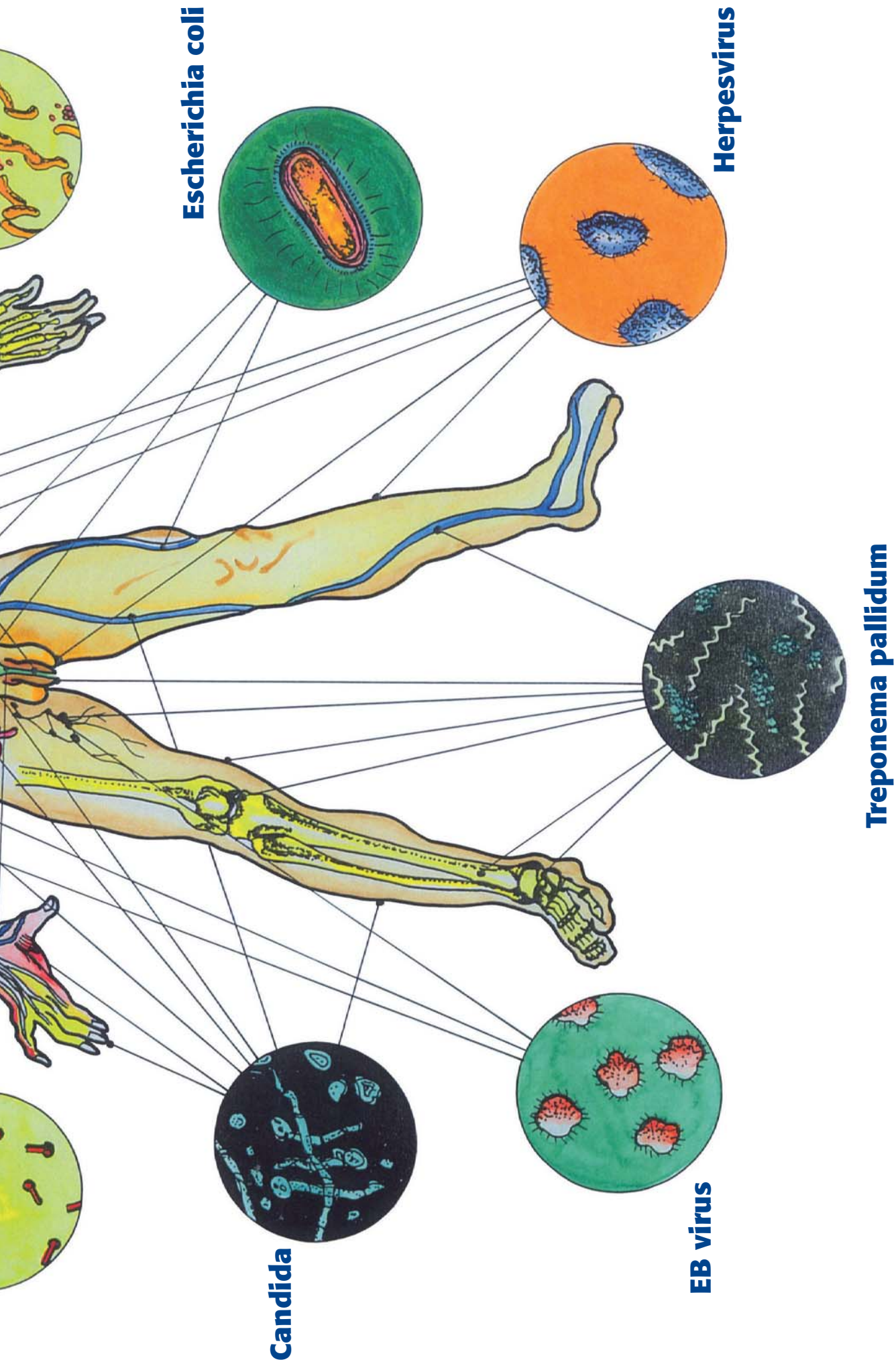

Věděli jste, že...

- ... při průměrném počtu patnácti dechů za minutu plíce nasají a vypudí 7,5 litru vzduchu za minutu a asi tisíc litrů denně?
- ... po velké námaze může projít plicemi až dvacetkrát více vzduchu než v klidu?
- ... člověk udělá za celý svůj život asi 500 milionů dechů?
- ... při kýchní je vzduch z plic „vystřelen“ rychlostí až 160 km/h?
- ... cigaretový kouř obsahuje více než čtyři tisíce chemikálií?

Obraz publikován s laskavým svolením autorky MUDr. Džamily Stehlíkové.

Toxin,

Bulletin Joalis info
listopad–prosinec 2008

V uplynulých deseti letech jsme se snažili definovat vše, co může na lidský organismus působit jako toxin. Tak se nám na mysl dostaly především logické jedy, jako jsou chemikálie a toxické kovy, ale také diskutabilní toxiny, jako léky a očkovací látky, anebo věční průvodci lidstva, toxiny psychické. Velkou část zmíněného času jsme věnovali metabolickým toxinům, tedy toxinům, které vznikají při metabolismu potravy. Protože se naše metoda nazývá řízená a kontrolovaná detoxikace, museli jsme se zamýšlet i nad takovými zdravotními problémy, které nezmizely ani po velmi pečlivé detoxikaci od zmíněných toxinů.

V uplynulých deseti letech jsme se snažili definovat vše, co může na lidský organismus působit jako toxin. Tak se nám na mysl dostaly především logické jedy, jako jsou chemikálie a toxické kovy, ale také diskutabilní toxiny, jako léky a očkovací látky, anebo věční průvodci lidstva, toxiny psychické. Velkou část zmíněného času jsme věnovali metabolickým toxinům, tedy toxinům, které vznikají při metabolismu potravy. Protože se naše metoda nazývá řízená a kontrolovaná detoxikace, museli jsme se zamýšlet i nad takovými zdravotními problémy, které nezmizely ani po velmi pečlivé detoxikaci od zmíněných toxinů.

Velké procento lidí v mé ordinaci si stěžuje na chronické rýmy a přetrvávající záněty v horních cestách dýchacích. Odstranil jsem chemikálie, kovy, infekční ložiska, metabolity, ale zdravotní problém nezmizel. Mnoho lidí přichází také s tím, že když začne pylová sezona nebo se ocitnou v přítomnosti nějakého zvířete, spustí se jim rýma, začnou kašlat, zrudnou jim oči. Ano, tento stav se nazývá aler-

gie a naším přáním je, abychom detoxikaci uměli vyřešit i tyto potíže.

Jednoho dne jsem sice nespal pod jabloní jako Newton a nespada mi cizorodá bílkovina na hlavu, ale napadlo mě: Je přece logické, že náš organismus, a to především sliznice orgánů, které jsou přístupné zev-

nečně – mimořádně znečištěné životní prostředí nebo infekce (např. infekce virů) dokážou zaměstnat fagocyty natolik, že jejich kapacita skutečně nemusí na vše stačit. Aby tělo zvládlo virovou infekci, potřebuje i několik dní, než dostatečně zvýší množství imunitních buněk.

Jsou-li sliznice trvale zatíženy částicemi cizorodé bílkoviny, může nastat situace, že se imunitní buňky musí věnovat jinému, aktuálnějšímu problému. Náš organismus pak stojí před nerudovským úkolem – Kam

rý nazýváme rýma, a dále některé záněty faryngu. Cizorodá bílkovina se nachází také u všech alergií (tj. sto procent případů), kteří reagují na expozici cizorodou bílkovinou, tedy na expozici pylem, prachem, mikroorganismy, roztoči, chlupy apod. Velmi často se s touto expozicí setkáváme i u gynekologických problémů, může být rovněž součástí střevních a kožních problémů, můžeme se s ní setkat i v centrálním nervovém systému, v oku a v některých dalších orgánech.

který jsme přehlédli

nímu prostředí, je vystavován nepřetržitě útokům bílkovinných částic. Pokud je bílkovina součástí potravy, musí se rozložit až na jednotlivé aminokyseliny, které jsou pak sestavitelné do řetězců vhodných pro využití v lidském organismu. Žádná cizorodá bílkovina z potravy nemůže v lidském těle existovat a kolovat, zavinila by smrt anafylaktickou reakcí. Na procesu zpracování bílkovin se podílí mj. celý zažívací trakt svými enzymy, mikroorganismy a dalšími součástmi trávicích procesů. O tom však v našem článku není řeč. My hovoříme o bílkovině, která se vyskytuje kolem nás, ale není součástí potravy.

Každé pylové zrno představuje zároveň zrno bílkoviny; prach, mikroorganismy i roztoči, to všechno jsou ve své podstatě bílkovinné částice, stejně jako chlupy zvířat nebo prach z peří. Tato bílkovina nemůže být metabolizována, musí být z lidského organismu odstraněna jako nežádoucí element. Je proto sliznicemi dýchacího traktu dopravována do horních partií dýchacího systému, odkud je hlenem, kašláním a dalšími očistnými procesy exportována zpět do zevního prostředí. To se však podaří jen s částí bílkovin: ne všechny orgány jsou vybavené řasinkovým epitelem, který je schopen tyto hutné částice posouvat směrem ven z lidského organismu. Například vaginální sliznice se tímto způsobem cizorodé bílkoviny zbavit neumí.

Při odstraňování nežádoucích látek z těla mají důležitou roli fagocyty. Fagocyty jsou specializované bílé krvinky, které mají schopnost pohltit bílkovinnou částici, tedy mikroorganismus, pylové zrno, prach, roztoče atd., a odvést ji přes lymfatický a krevní systém pryč z organismu.

Fagocytární schopnost organismu je limitována nejen množstvím fagocytů, ale i jejich výkonností. Jen tak namátkou – výkonnost fagocytů snižuje například stres. Nebo jiný příklad: Fagocyty vznikají v kostní dřeni. Ta však není vždy prostá toxinů a toxinů mohou ovlivňovat nejen počet, ale i pracovní výkonnost fagocytů. A ko-

s ním? Domnívám se, že tělo zabudovává nelikvidovatelné bílkovinné části do sliznice, a ve sliznici se tak nacházejí bílkovinné elementy, které ji trvale dráždí k zánětlivé pohotovosti, což je přirozená reakce na cizorodou bílkovinu.

Imunitní systém se nikdy nevrací zpět. Nikdy nemá tolik volna, aby řešil problémy, které už jednou odložil. Jestliže jsou bílkovinné části ve sliznici trvale přítomny, dochází k chronickému zánětu sliznice a ke stavu zánětlivé pohotovosti. Sliznice na to reaguje příznaky, které jsem popsal na začátku článku (např. chronická rýma nebo gynekologický výtok). V případě alergické reakce se zánětlivé pohotovosti spoluúčastní také centrální chyba v řízení imunity a další pochody. Při expozici sliznice bílkovinnými částicemi tak dojde k prudké zánětlivé reakci. Proto je odstranění bílkovinných částic ze sliznic jedním z úkolů detoxikace; podle praxe se dá říci, že jde o úkol v řadě případů naprosto zásadní. Bez odstranění bílkovinných cizorodých částic totiž nejsme schopni některé zdravotní problémy vyřešit. U jiných zdravotních problémů jsou bílkovinné částice součástí multitoxinové zátěže, takže jejich odstranění je pouze jedním z mnoha kroků, které při detoxikaci musíme vykonat. To je případ také zánětů kůže a ekzémů, kde vliv cizorodé bílkoviny nacházíme zcela pravidelně.

Cizorodou bílkovinu v orgánech a tkáních můžeme diagnostikovat EAM programem, a to v kapitole Alergeny, kde se nachází zásadní většina těchto bílkovinných zdrojů. Pojem „cizorodá bílkovina“ je po inovaci programu zařazen i v obecných příčinách nemocí, a tak můžeme obecně zjistit, zda se v organismu cizorodá bílkovina jako toxin nachází. Vložíme-li pojem cizorodá bílkovina do aktivního pole a přidáme-li jednotlivé anatomické pojmy, zjistíme, který orgán je bílkovinnými částicemi poškozován.

Jak už jsem uvedl, naprosto dominantními projevy této zátěže jsou chronické záněty nosní sliznice, spojené se stavem, kte-

K odstranění cizorodé bílkoviny jsme vyvinuli preparát **Non-grata**, tedy „Nežádoucí“. Tento název jsme zvolili proto, že se jedná o toxin, jehož expozici se vyhnout nemůžeme, protože je všude kolem nás, ale pokud se dostane do našeho těla, stává se nevídaným hostem.

Zajímavé je, že přísunu bílkovinných částic na sliznice jsou vystaveni všichni lidé, ale problémy trpí jenom určité procento populace. To bylo předmětem dalšího zkoumání. Jak jsem již uvedl, roli v tom hraje určitě kvalita imunitního systému. U alergií k tomu navíc přistupuje centrální porucha imunitního systému, jejímž následkem je organismus neschopný bílkovinnou zátěž odstranit, protože je k ní jakoby „slepý“. Jako mnohem důležitější faktor se však projevil stres. Jestliže je tkáň v nějakém životním období stresována, ztrácí schopnost spontánní autonomní detoxikace a toxiny v ní zůstávají. A to je také případ cizorodých bílkovin. Proto musí být preparát **Non-grata** doprovázen podáváním preparátu **MindDren**, aby došlo k odstressování tkáně. Ta bude potom ochotna „pustit“ bílkovinné částice a nechat je organismem odstranit. Preparáty **Non-grata** a **MindDren** (v něm se nacházejí informace, které jsou v našem EAM programu zahrnuté v hesle „blokovaný emocionální konflikt“) se stávají základním detoxikačním prostředkem, používaným s takovou frekvencí, jaké mohou konkurovat jen dreny sloužící k odstranění mikrobiálních ložisek.

Chronické rýmy a záněty horních dýchacích cest lze také velmi efektivně řešit pomocí přípravku **Analerg**. V něm je zahrnut jak preparát **Non-grata**, tak preparát **MindDren**.

Myslím, že zvládnutí problematiky cizorodých bílkovin významně posune možnosti detoxikační medicíny kupředu, a rozšíří tak nejen její úspěchy, ale i dobrou pověst.

Ilustrační foto: www.samphotostock.cz

Mgr. Marie Vilánková

Antibiotika ve slepé uličce

Bulletin Joalis info
listopad–prosinec 2009

Asi jen těžko bychom mezi sebou hledali člověka, který nikdy neužíval antibiotika. Dříve byly tyto léky považovány za zázrak, který vyléčí vše, ale dnes už víme, že je to s nimi trochu složitější.

Většina léčivých přípravků vznikla na základě pozorování a zkoušení přírodních látek. Teprve po vytvoření chemického průmyslu, který začal tyto přírodní látky analyzovat a zkoumat, mohli lidé na jejich základě vyvíjet léky v podobě, jak je známe dnes. Mnoho přírodních léků a léčebných postupů bylo v průběhu tohoto procesu zapomenuto, nebo dokonce odsouzeno jako nesmysly, protože lidstvo zatím nepochopilo mechanismus jejich účinku.

Obdobně tomu bylo i s antibiotiky. Již před tisíci lety lidé vyzorovali, že pokud na rány přiloží plesnivě hadry nebo pavučiny, rány se hojí lépe a rychleji. Tyto postupy mohou být lehce odsouzeny jako čarodějnictví a pověry. Naši předci ale byli ve skutečnosti velmi chytří. Pozorováním zjistili, že plíseň přiložená na ránu zabrání hnisání. Intuitivně tak používali přírodní antibiotika.

Co jsou antibiotika

Antibiotika jsou bojové látky, které plísně a půdní bakterie používají pro ochranu svého životního prostoru. Všichni určitě znají historku, jak v roce 1928 Alexander Fleming náhodou objevil penicilin. Pěstoval bakterie a při tom zjistil, že na jednom špatně umytém sklíčku, které mu zplsnivělo, se bakterie nemnoží. Od tohoto objevu uplynulo dvanáct let, než byl penicilin poprvé použit v praxi. Přírodní penicilin se složitým a drahým způsobem získával z plísně rodu *Penicillium*. Byl tak drahý a vzácný, že se extrahoval z moči pacientů, kteří ho užívali, aby byl znovu použit. K jeho průmyslové výrobě výrazně přispěla 2. světová válka, během níž se penicilin začal používat masově.

Úspěch penicilinu motivoval vědce k výzkumu půdních bakterií a plísní, což vedlo k objevu dalšího antibiotika – v roce 1943 byl vyzkoušen první streptomycin. Souběžně se začaly používat také různé chemické látky působící proti patogenním mikroorganismům. Tak se objevil první sulfonamid a chloromycetin. Přírodní látky se nazývaly antibiotika a látky uměle vyrobené chemoterapeutika. Dnes již toto rozdělení neplatí, protože většina antibiotik je vyráběna chemickou cestou.

Jak antibiotika působí

Chce-li člověk s něčím zacházet, musí rozumět mechanismu, jakým daná věc pracuje. Platí to tím více, jedná-li se o zbraně. Nyní si proto řekneme, jak

buněčnou membránu. Po jejím narušení začnou z mikroorganismu unikat do okolí určité látky a mikroorganismus se rozpadne. Do této skupiny patří např. polypeptidová antibiotika.

Jiná antibiotika (např. tetracyklin) zabraňují tvorbě bílkovin v buňce. V tomto případě je už vliv na lidský nebo zvířecí organismus podstatný.

Velmi toxická je skupina antibiotik, která zabraňuje tvorbě nukleových kyselin. Měla by se proto používat jen v krajních případech. Do této skupiny patří např. chinolony.

Poslední skupinou jsou pak antibiotika zastávající metabolismus mikroorganismu (např. sulfonamidy).

Proč používat antibiotika s rozmyslem?

Antibiotika se vyznačují přímou toxicitou, tj. škodlivostí pro makroorganismus. To je věc známá, v literatuře popsána, avšak nepříliš diskutovaná. V této souvislosti je třeba si uvědomit, že antibiotika do organismu nepřijímáme jen ve formě léků, ale také jako součást běžné potravy (mléko, maso, rybí produkty).

Všechna antibiotika mají široké spektrum nežádoucích účinků. V první řadě poškozují játra a ledviny, což jsou důležité orgány pro fungování a detoxikaci organismu. Pokud tyto orgány nefungují správně, dochází ke kumulaci toxinů. Důsledkem mohou být např. záněty ledvin či mechanické poškození ledvin a močových cest hromaděním krystalů. Poškození jater může mít za následek poruchu metabolismu a srážení krve, hormonální poruchy, zvýšenou hladinu cholesterolu, průjem a mnoho dalších zdravotních obtíží.

Antibiotika působí také jako neurotoxiny, které poškozují periferní nervy. To se může projevit celou škálou příznaků – od bolestivosti, brnění, pálení a svědění přes poruchy pohybu a citlivosti až po ochrnutí. Postihují také autonomní nervový systém, což negativně ovlivňuje funkce vnitřních orgánů. Antibiotika mohou narušovat sluch, způsobovat křeče a poruchy vidění. Poškozují také kostní dřeň a ovlivňují krvetvorbu, mohou tedy způsobit chudokrevnost, nedostatek krevních destiček nebo bílých krvinek.

Paradoxní je, že antibiotika působí imunosupresivně, tj. potlačují imunitu. Znamená to, že ve chvíli, kdy došlo k nějaké nákaze a kdy je třeba, aby imunita fungovala co nejlépe,

antibiotika, která ve své podstatě nejsou nic jiného než zbraně, působí.

Antibiotika se rozdělují do dvou skupin. První skupinu tvoří tzv. antibiotika bakteriostatická, zabraňující růstu a množení bakterií. Tyto léky nepůsobí přímo na bakterie, pouze brání jejich namnožení, a proto je třeba podat je co nejrychleji po nákaze. Druhou skupinou jsou antibiotika baktericidní, která bakterie přímo zabíjejí.

Člověk je však – stejně jako bakterie – také živý organismus, je tedy třeba používat taková antibiotika, která mají výrazný účinek proti mikroorganismům a zároveň co nejmenší toxicitu (tj. škodlivost) pro makroorganismus. Této

vlastnosti se říká selektivnost. Z celé široké skupiny antibiotik jsou asi nejméně škodlivá (ne však neškodná) antibiotika působící na strukturu a enzymy, jež mají pouze mikroorganismy – zasahují do tvorby buněčné stěny, kterou živočišné buňky nemají. Do této skupiny můžeme zařadit např. peniciliny. Situace však není tak jednoznačná, jak by se možná zdálo, protože na peniciliny velmi často vznikají alergické reakce. Ty mohou být velmi bouřlivé a mohou vést až k ohrožení života. Alergie na penicilin se nedá zjistit kožním testem, protože k velmi prudké reakci může dojít již po samotné aplikaci kožního testu.

Mechanismus účinku další skupiny antibiotik zase spočívá v útoku na

„pomůžeme“ imunitě tím, že ji potlačíme.

Nepříjemné je, že antibiotika nezabíjejí pouze bakterie, které nám škodí. Zabíjejí i ty, jež nám pomáhají. Naše sliznice (např. střevo či dýchací cesty) jsou obsazeny mikroorganismy, které nám pomáhají trávit, produkují vitaminy či zabraňují patogenním

mikroorganismům, aby se zde usazovali. Pokud tyto prospěšné mikroorganismy zabijeme, sliznice jsou prázdné a podstatně se tím zvyšuje pravděpodobnost, že se tam usadí takové, které nám budou škodit. Tím vzniká začarovaný kruh: po podání antibiotik na infekci, s níž by si tělo s největší pravděpodobností pomohlo samo, dojde k další nákaze, mnohdy horší. Imunita je však potlačena a tělo novou infekcí nezvládá – je třeba nasadit znovu antibiotika. Můžeme se tak setkat s tím, že se antibiotika podávají i dlouhodobě.

Zatajené nebezpečí – rezistence

Rezistence znamená přizpůsobení se. Tuto schopnost mají všechny živé organismy. Vždyť i o člověku se říká, že si zvykne na všechno. Bakterie se antibiotikům přizpůsobily velmi rychle. V roce 1940 byl penicilin poprvé použit k léčbě a již v roce 1945 byla nahlášena rezistence bakterie *Staphylococcus aureus*. V roce 1946 bylo rezistentních čtrnáct procent kmenů, v roce 1950 už více než padesát procent kmenů.

Je důležité uvědomit si, že motorem vývoje v přírodě jsou mutace vznikající v organismech. Ty, které umožnily, že rodič přežil, jsou předány potomkům. Lidské tělo se skládá z miliard buněk (řádově 10^{15}), různých bakterií je však v těle zhruba desetkrát více! Bakterie se množí velmi rychle, průměrně se nová bakterie „narodí“ za půl hodiny. Za pět hodin se objeví deset generací, za rok je to 18 000 generací. V tak obrovském množství vznikajících bakterií se vždy

objeví alespoň jedna, která přežije působení bojové látky – antibiotika. Má málo konkurence, protože ostatní bakterie zahynuly, a velmi rychle se namnoží.

Mutace však nejsou jedinou příčinou tak rychlé rezistence různých druhů bakterií proti různým antibiotikům. Po válce se antibiotika začala masově užívat

s nadšením, že lidstvo našlo všelék na veškeré nemoci. Ale už v roce 1955 přicestovala jedna Japonka z Hongkongu s úpornou úplavicí, na kterou zemřela. Byla u ní nalezena bakterie *Shigella dysenteriae*, která byla odolná proti čtyřem typům antibiotik současně. Zděšení vyvolal fakt, že žena má zároveň v organismu střevní bakterii *E. coli* rezistentní vůči stejným antibiotikům. Zdálo se to z matematického hlediska nemožné: Jedna mutace připadá na 10–100 milionů dělení. Aby vznikla rezistence zároveň na čtyři typy antibiotik, je třeba 10^{28} dělení, což je časově nemožné. Tak byly objeveny plasmidy, kruhové struktury DNA. Zjednodušeně řečeno jsou to malé kroužky, které nesou informaci o tom, jak má bakterie přežít působení antibiotik. V jednom plasmidu může být velké množství rozmanitých informací (genů) důležitých pro přežití. Bakterie může mít různé druhy plasmidů, celkem jich má řádově sta až tisíce. Pomocí plasmidů si bakterie předávají informace jak přežít, stejně jako si předávají různé znalosti lidé žijící v lidské společnosti.

Kromě plasmidů existuje také mechanismus přenosu znalostí pomocí virů, které napadají bakterie (tzv. bakteriofágy). Tyto viry přenášejí transpozony, tzv. létající geny, které také nesou informace o rezistenci.

Antibiotika byla původně produktem půdních bakterií a plísni, a tak existuje

značné množství bakterií, které během milionů let vývoje získaly odolnost vůči těmto antibiotikům. Když začal antibiotika využívat člověk, půdní bakterie rychle předaly znalosti o obraně patogenním bakteriím napadajícím člověka.

Bakterie se brání působení antibiotik různými způsoby – například zabrání vstupu antibiotika do buňky nebo zneutralizuje antibiotikum pomocí enzymů (to je případ penicilinu, proto se používá v kombinaci s kyselinou klavulanovou, která tomu zabraňuje). Jiná možnost je, že bakterie změní stavbu své buněčné stěny, aby antibiotikum nemohlo působit. Pokud antibiotikum ničí nějaký enzym, vytvoří bakterie nový, na který už lék nepůsobí. Je třeba zdůraznit, že rezistentní bakterie většinou antibiotika neničí, pouze se přizpůsobí životu v prostředí, které je jimi prosycené.

Většina antibiotik, která se používají, se z devadesáti procent vylučují v aktivní formě. Většina z nich je zároveň také rozpustná ve vodě, čímž dochází k velkému znečištění odpadních vod. Protože se antibiotika těžko rozpadají, znečišťují se dále i spodní vody, antibiotika jsou nalézána v sedimentech a v půdách.

V humánní medicíně se ve světě spotřebují stovky tun antibiotik ročně. Další stovky tun se spotřebují ve velkochovech zvířat. Ještě nedávno se antibiotika používala jako součást krmiva, protože po nich zvířata lépe přibývala na váze. To je již v zemích Evropské unie zakázané, ale například v USA je to běžná praxe. Antibiotika se používají také k léčbě včel (jistě jste zaznamenali, že občas tiskem proběhne zpráva o pozastavení dodávky medu z Číny právě kvůli obsahu antibiotik), při chovu ryb, a dokonce i v rostlinné výrobě. Prosycenost prostředí těmito látkami tedy každým rokem stoupá a zároveň s tím roste i problém rezistence.

Pod pojmem rezistentní bakterie si většina lidí představí operační sál a nemocniční prostory. Tam se sice rezistentní bakterie nacházejí, ale hlavním místem vzniku rezistence je zatížené životní prostředí a také organismy zatížené antibiotiky. Každý živý tvor má touhu přežít a platí to i pro bakterie. Aby bakterie v tomto znečištěném prostředí přežily, musí se stát odolnými proti všemu, co je ohrožuje. Tím, jak si mezi sebou předávají různé plasmidy („obálky s informacemi“), získávají vlastnost zvanou multirezistence, tj. schopnost

odolávat různým typům antibiotik. Je zajímavé, že získá-li bakterie schopnost rezistence proti jednomu typu antibiotik, dokáže pak mnohem lépe najít jiný druh bakterií s jiným druhem rezistence proti jinému antibiotiku a tyto informace si vymění. Zároveň si vymění také informace o rezistenci vůči dalším toxinům, které se nacházejí v životním prostředí (toxické kovy či chemické látky).

Bakterie si vytvářejí také odolnost proti čisticím prostředkům s antibakteriálními účinky. Původně se tyto čisticí prostředky používaly pouze v nemocnicích, kde plnily svůj účel. Vlivem reklamního průmyslu se začaly používat i v domácnostech. Tím se však v domácnostech (a dalších místech) mění zastoupení bakteriálních druhů, dezinfekce přestávají dezinfikovat a najednou nemáme vhodné dezinfekce pro místa, kde je to opravdu potřeba. Z uvedených faktů vyplývá, že čím horší životní prostředí a čím větší množství toxinů, tím odolnější bakterie.

Geny rezistence mají i nepatogenní bakterie, žijící např. na sliznicích. Může se stát, že se člověk nakazí nějakými patogenními bakteriemi a vlastní neškodné bakterie předají geny rezistence těmto „vetřelcům“. Tím v člověku vznikne superinfekce, na niž

antibiotika nepůsobí. To nás může ohrozit na životě např. při operaci nebo při úrazu. Pokud ve svém těle máme zátěž všemi známými antibiotiky, naše bakterie mají geny rezistence proti všem antibiotikům. V případě nákazy nebezpečnou bakterií se tedy může lehce stát, že žádné antibiotikum nezabere.

Geny rezistence se předávají i vzájemně mezi zvířaty a lidmi jejich kontaktem, mohou se předávat také potravinami. V USA byly popsány případy farmářů s infekcemi, na něž nepůsobila antibiotika. Nejprve si lékaři mysleli, že se jedná o tzv. nemocniční nákazu, ale ukázalo se, že si farmáři přinesli geny rezistence ze své farmy od zvířat, kterým přidávali antibiotika do krmení, aby lépe rostla.

Jak již bylo řečeno, antibiotika jsou bojové látky, a proto by se měla užívat pouze jako život zachraňující léky. Najít nová antibiotika je stále těžší. Zřejmě byl vyčerpán jejich přirozený zdroj, jímž jsou různé půdní bakterie. Již dlouho nebyla nalezena žádná, která by produkovala nový typ antibiotika. Hledat antibiotika mezi umělými chemickými molekulami je rovněž velmi těžké, protože jich musí být vyrobeno a vyzkoušeno ohromné množství, než se najde něco slibného. Tento vývoj je navíc velmi drahý, a farmaceutické firmy proto velký zájem

na hledání nových typů antibiotik nemají. Aby se zaplatil finančně velmi náročný vývoj nového antibiotika, je třeba, aby jej lékaři hodně předepisovali. Pokud se však bude podávat příliš často, bakterie si rychle vytvoří rezistenci. Dříve trvalo bakteriím i desítky let, než se staly odolnými, dnes jsou to roky a za chvíli to mohou být měsíce. Možná to znamená, že doba, kdy budeme umírat na banální infekce, proti kterým se nedávno používala antibiotika jako na běžícím pásu, je na dohled.

Najít nová antibiotika je stále těžší a také dražší. Jejich vývoj se nezaplatí, a proto nemají komerční farmaceutické firmy na jejich vývoji a testování zájem. Vzniká tím bludný kruh: používají se stále dokola stejná antibiotika, která ztrácejí vlivem rezistence účinnost; zvětšují se tedy dávky, tím roste zátěž antibiotiky, a tedy i rezistence.

K detoxikaci zátěže antibiotiky používáme preparát **Joalis ATB**. Slouží nejenom k odstranění toxických a imunologických vlivů, které antibiotika mají, ale i k odstranění rezistentních genů. Tím se snižuje riziko superinfekce, na niž antibiotika nepůsobí a která může být i smrtelná. Preparát **ATB** vždy kombinujeme s preparátem **MindDren**. 💧

Ilustrační foto: www.samphotostock.cz

Aktuální doplnění: hemoragické průjmy způsobené bakterií *E. coli*

Že hrozba rezistence bakterií vůči antibiotikům není teoretický a akademický problém, se ukazuje v posledních týdnech, kdy byli lidé vystrašeni zprávami, že došlo k naze agresivním typem bakterie *E. coli*, která je odolná vůči různým typům antibiotik. V souvislosti s tím se začaly šířit poplašné zprávy, že jde určitě o produkt genetického inženýrství, protože není možné, aby v přírodě vznikla tato bakterie. Ono to ale samozřejmě možné je. K tomu, aby vznikla rezistence, stačí bakterii opravdu malé množství reziduí konkrétních antibiotik. A také si genetický kód zajišťující rezistenci bakterie čile mezi sebou vyměňují. V současné době to však není problém jenom *E. coli*, ale kromě již známého

multirezistentního stafylokokka se objevily i multirezistentní pseudomonády. Naštěstí se ukazuje, že existuje řešení, a to používat antibiotika striktně jenom v případech skutečného ohrožení života a také snižovat antibiotickou zátěž. Tak to třeba funguje v severských zemích, kde antibiotika nemůže předepisovat každý lékař, ale pouze lékař se specializací. Tam se podařilo snížit výskyt rezistentních bakterií na minimum. Ochranou před nemocemi způsobenými multirezistentními bakteriemi je pouze dobře fungující imunitní systém a dobrá kvalita sliznic. Většina lidí, kteří na průjem zemřeli, byli nemocní lidé s poškozeným imunitním systémem, to se ale ve zprávách neuvádí. Proto je detoxikace přínosná nejenom k řešení chronických problémů, ale je důležitá i jako prevence před různými nákazami. 💧

Mgr. Marie Vilánková

Ilustrační foto: www.samphotostock.cz

Preparáty Joalis a elektromagnetické pole

Bulletin Joalis info
březen–duben 2009

Měřila jsem elektromagnetická pole v našem okolí. Velmi silné EM pole jsem naměřila kolem laptopu, který používám na C. I. C. měření, kromě toho také kolem transformátorů a jiných kabelů. Zajímalo by mě, jak toto ovlivňuje měření a zvláště produkty. Jak dlouho je bezpečné vystavovat preparáty tomuto poli? Nemám bohužel k dispozici přesné údaje, protože naměřené hodnoty překračovaly stupnici gaussmetru.

Mgr. Marika Bermanová

Máme-li na mysli poškození informačního obsahu preparátů, téměř vždy tím myslíme poškození vlivem magnetického pole. Připomeňme, že elektrické a magnetické jevy jsou spolu svázány a v elektrotechnice se popisují tzv. Maxwellovými zákony – rovnicemi.

Případné nebezpečí zničení informačního obsahu preparátů může hrozit ve velmi těsné blízkosti takových zařízení, jako jsou mobilní telefony, notebooky či mikrovlnné trouby. Toto nebezpečí vzniká v bezprostřední blízkosti cívek nebo permanentních (stálých) magnetů, uložených v těchto přístrojích. Tyto cívky nebo magnety se používají na přijímání signálu, vysílání signálu, v reproduktorech pro vytvoření akustického výstupu chvěním membrány, u přívodních kabelů jako převodníky napětí transformátorů, v mikrovlnné troubě na vytvoření elektromagnetického pole, které slouží na rozkmitání (a tedy ohřívání) molekul vody apod.

Intenzita magnetického pole B se popisuje rovnicí:

$$B = \frac{\mu_0 I}{2 \pi r}$$

Jednotka B je 1 tesla; r je vzdálenost od zdroje magnetického pole.

V praxi to znamená, že intenzita magnetického pole nepřímo úměrně klesá se zvyšující se vzdáleností od cívky. Zatímco ve vzdálenosti r cca 1 mm od cívky (tj. v případě, že položíme preparát přímo na mikrofon aktivního mobilního telefonu) je intenzita magnetického pole skutečně velká, ve vzdálenosti cca 5 cm od cívky (a preparát téměř nikdy nepřijde ani do takové blízkosti cívky) je intenzita magnetického pole 50krát menší.

Stanovit přesné hodnoty a doby expozice preparátů elektromagnetickým polem je velmi problematické a nikdy jsme se tomu nevěnovali. Běžně ve svých praxích máme preparáty již cca 10 cm od okraje notebooků a víme, že to nevedí, protože preparáty, které setrvávaly po dobu několika dní v blízkosti počítačů, u klientů fungují a žádané detoxikace provádějí.

Takže spíše praktické rady:

- Nevažte preparáty v mikrovlnné troubě. Vzbuzuje to možná úsměv, ale některé uživatele preparátů Abelia napadlo roz-

vařit přirozenou usazeninu sirupu na dně právě v mikrovlnce...

- Nedávejte preparáty do blízkosti silných permanentních magnetů, jako je například zadní část výkonných reproduktorů.
- Dbejte, aby preparáty nebyly trvale v blízkosti mobilních telefonů (ve vzdálenosti menší než 3 cm), a to zejména ve chvíli, když telefon zvoní nebo když hovoříte.
- Nevystavujte preparáty prudkému slunečnímu záření po dobu několika hodin.

Co preparátům nevedí (vyzkoušeno praxí):

- Průchody rentgenovými zařízeními na letištích.
- Vzdálenost větší než 10 cm (tato vzdálenost je zcela dostačující) od okrajů počítačů/notebooků a nakonec i přístroje Salvia.

Poznamenejme na závěr, že holografická informace je téměř nezničitelná a vymazat ji mohou jen velmi výkonná magnetická pole (například v bezprostřední blízkosti – do několika metrů – výkonných leteckých radiolokátorů).

Ing. Vladimír Jelínek

Ilustrační foto: www.samphotostock.cz

Kov & Voda

Seriál Umění emocí je téměř u samého závěru. Zároveň však stojí na novém počátku: jako celku mu bude vdechnut samostatný život a stane se tak samozřejmou živlovou výbavou mysli čtenáře. V předchozích deseti dílech jsme se věnovali spojování dvou prvků z celkové počtu pěti, které odpovídají vrcholům pentagramu. Dvakrát pět je tedy deset – deset různých emocionálních situací, které každý člověk více či méně podle své povahy zažívá ve svém nitru. Spojení dvou prvků ve vnitřní pěticípé hvězdě se hodí spíše pro vlastní pocity, jsou to pocity, které se člověku vtírají do mysli, je-li sám. Spojení prvků po kruhu pak představují přirozený chod událostí v přírodě (probíhá-li pohyb po kruhu po směru hodinových ručiček) a orientaci v mezilidských vztazích, tedy nutnou emocionální obranu, zvláště je-li člověk „nachytáván“ na svých emocionálních slabínách druhými lidmi.

Seriál by mohl velmi dobře pokračovat spojováním tří prvků (devět možností a situací), čtyř prvků (pět možností a situací) a pěti prvků – jen jedna možnost. Však také vrcholem a cílem Umění emocí je dojít k obrazu, který spojuje všech pět prvků: je to ten nejvyšší obraz, který umožňuje člověku žít v harmonii a v neustálé koncentraci na přítomný okamžik a žít tak svůj život emocionálně zcela naplno. Předpokládám ovšem, že pokud pozorný čtenář dočetl pečlivě až do těchto míst a poznal, jaká se skrývá ve vizualizacích základních archetypů emocionální síla, nebude již pro něho obtížné Umění emocí ve svém nitru dokončit právě spojováním tří a více prvků...

Posledním spojením dvojice prvků je spojení živlu Kovu (Kamene) s prvkem Vody. Prvek Kovu je emocionálně spojen s takzvanými „plicními“ emocemi (podle zásad čínskému nahlížení na člověka), to znamená se smutkem, melancholií, ale zároveň se všemi emocemi, které anatomicky vycházejí zejména z frontální části mozkové kůry. Patří sem vůle člověka, to znamená, že se člověku „chce nebo nechce“ něco udělat. Patří sem také sociální komunikace, to znamená, že člověk má chuť a potřebu vycházet mezi lidmi a navazovat s ni-

mi vztahy, přátelit se s nimi a sdílet s nimi svoje zážitky. Patří sem také schopnost plánovat, to znamená nasměrování své vlastní vůle ve snaze stanovit si svoje cíle a ty také nakonec splnit a dokončit započaté věci. Patří sem zejména dobrá psychická odolnost a psychická síla.

Manipulaci člověka přes psychické tlaky a nátlaky velmi dobře známe z běžného života. Může se nazývat jako takzvané „psycho“, které vytváří manipulovanému druhý člověk (manipulátor) nebo skupina lidí a které může přerůst až v otevřenou šikanu, na pracovišti například označovanou jako lobbying nebo stalking. Cílem manipulace je vždy buď využití energie druhého, nebo získání pocitu převahy nad druhým člověkem, a tím umocnění pocitu vlastní převahy nebo posílení vlastní pozice ve vztahu. Cílem psychického nátlaku je zejména vnucení vůle manipulátora člověku tak, aby se tento člověk podřídil a konal podle cizí vůle, cizích emocionálních potřeb a pocitů.

Popíšme si běžné situace, v nichž se psychický nátlak provádí. Je dobré si uvědomit, že různé formy psychologického nátlaku znaly a znají bezpečnostní struktury státu, používají se v kriminalistice ve vyšetřování, jsou součástí strategie tajných služeb. Větší tendence k vytváření psychologických tlaků na člověka mají totalitní struktury, jak ve formě státu a státní ideologie, která je obyvatelům vnucována, tak ve formě zájmové skupiny, sdružení, sek-

ty, militantního hnutí, které si za své členy a příznivce nakonec vybere takové příslušníky, kteří se kvůli svým emocionálním nedostatkům a potřebám (často vyplývajícím z nedostatku citové pozornosti v dětství) snadno takovým ideologiím podřídí a ztotožní se s jejich vizemi. Ale pojďme do běžného života:

- Psychologický nátlak vytváří člověk, u něhož se nedá předvídat, jak se právě v dané situaci zachová, je velmi nevyzpytatelný, ba dokonce „vymýšlí“ neskutečné zvraty tak, aby si jeho oběť nikdy nemohla být jista žádným pravidlem v jeho chování. Jeho častou strategií je, že dává člověku příjemné pocity, takže manipulovaný si myslí, že je všechno v pořádku, avšak náhle, zvláště když to dotyčný vůbec nečeká, přijde s nějakým nenadálým nápadem nebo problémem či uměle vytvořenou naléhavou situací, která ve skutečnosti bývá zcela podřadná, a to v podobě náhlého úderu. Takový úder může časově přijít například v pátek odpoledne, kdy v zaměstnání nadřízený pracovník vytvoří podřízenému umělý problém nebo nátlak tak, aby ho to přes víkend „neponechalo v klidu“ a musel se tím vnitřně zabývat.
- Psychologickou nejistotu vytváří člověk, se kterým si nelze nic dohodnout předem, nelze se spolehnout na jeho slovo, nelze s ním udělat nějaké dlouhodobé plány, protože cíle těchto plánů neustále mění a přizpůsobuje podle svého uvážení a často podle svých okamžitých nápadů.
- Jinou manipulační technikou těchto psychologických tlaků je ukládat člověku ve vztahu podřízenosti nesmyslné úkoly, které dotyčného nebaví, ba dokonce dobře ví, že nemají žádný smysl, pouze posilují ego nadřízeného tím, že podřízený koná jeho vůli za každou cenu.
- Další situací je otravovat člověku život nepřiměřenou komunikací, například e-mailovou poštou nebo telefonáty, za pomoci SMS zpráv, někdy i fyzickou cestou – vyhledávání člověka a čekání na

něho, přestože je to dotyčnému krajně nesympatické. Tohoto člověka se jakoby ve svém životě nemůžeme zbavit a působí značně stresujícím dojmem.

- V další podobě to může být odepírání možnosti komunikace s druhými, možnosti vyjadřovat se k daným životním situacím nebo záměrné útoky a rozbíjení sociálních vazeb, třeba jen ve formě cílených pomluv a slovního srážení člověka. V krajním případě to může být přerušování komunikace s druhým (dotyčný se nechce s jinými lidmi vůbec bavit, vyjadřuje tak tím svoji nadřazenost). Součástí taktiky takového manipulátora může být to, že záměrně obchází známé dotyčného, se kterými má dobré kontakty a stojí o komunikaci s nimi, a snaží se přesvědčit tyto konkrétní osoby, aby s člověkem nekomunikovaly a aby ho neposlouchaly. V takové konkrétní situaci záleží na míře důvěřivosti zúčastněných osob, zda manipulátorovi uvěří a „připojí se tak na jeho stranu“. Velmi dobře je k těmto účelům využívána emoce zájímavosti...
- Psychologický tlak je vytvářen, když se mlčí, mlží se, nehovoří se o problémech, když je komunikace zcela vyloučená..., snahy o jakýkoliv komunikační pokus selhávají... Posilování prvku Vody je pro řadu lidí značně nepochopitelné (ani já jsem toto před řadou let nemohl pochopit), ale v emocionální oblasti je více než výmluvné. S prvkem Kovu jsou spojeny – jak již bylo na mnohých místech zmíněno – psychické tlaky a s prvkem Vody zase emoce nejistoty a strachu. Psychické tlaky vyvolávají následné nejistoty, obavy a strachy a o to také ve skutečnosti manipulátorovi jde: nahnat strach. Člověk nezkušený v Umění emocí se pak snaží

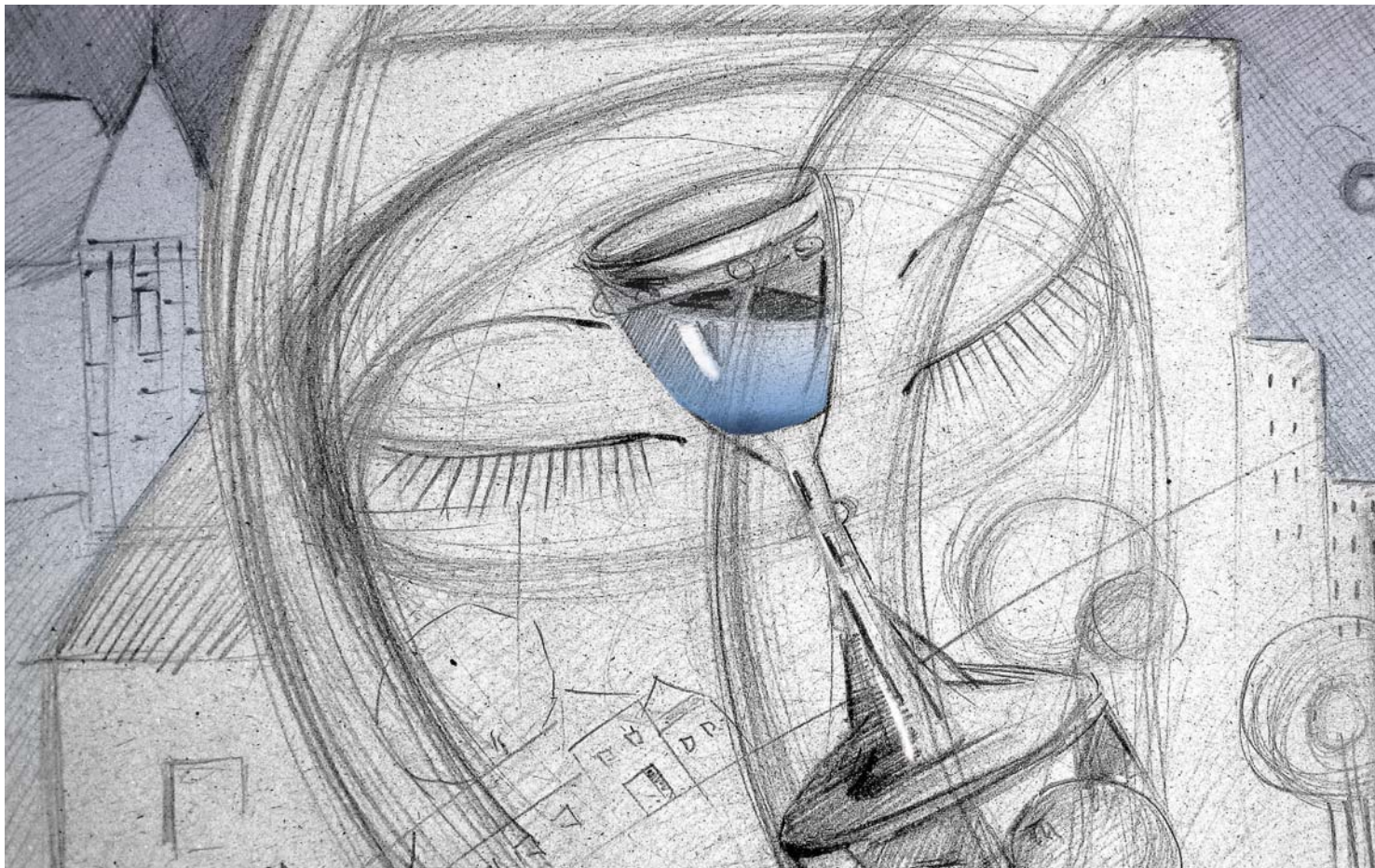
zalíbit manipulátorovi, udělat něco k jeho vůli, v krajním případě může dosáhnout až patolízalství a pochlebovačnosti, kdy postižený má pocit, že tak se manipulátorovi líbí. Ve skutečnosti ve své nejvnitřnější podstatě však manipulátor takovou osobnost nanejvýš pohrdá a je připravený takového člověka ze svého života odhodit právě v okamžiku, kdy ho již nebude potřebovat.

Spojení a vizualizace elementu Kovu/Kamene a Vody je protibrazem – obranou proti psychickým nátlakům ve výše zmíněných situacích. Jenom zopakujeme pro úplnost, že Umění emocí funguje právě a jen tehdy, je-li ten správný obraz odpovídající dané situaci (zde kov s vodou) vizualizován (představen ve vnitřní paměti) přesně v okamžiku vytvářeného psychického nátlaku. Výsledkem je pak nejen psychická odolnost dotyčného, ale zejména dosažení vnitřního jasného nápadu (značně osobního a neopakovatelného v jiné, byť zdánlivě podobné situaci), který vede k uvolnění dané situace. Při opakovaném použití tohoto protibrazu proti manipulátorovi bývá výsledek takový, že dotyčný přestane tyto taktiky používat, protože jsou pro něj jednoduše velmi energeticky náročné, vyčerpávají ho, neboť energie do nich vložená se nevrátí v podobě využití energie druhého člověka.

Jaké obrazy spojení těchto dvou prvků si tedy lze vytvořit a následně potom představit?

- V první řadě je to kovový kalich s vodou. Kalich může být též kamenný nebo ze skla, protože jak kámen, tak sklo v sobě obsahují také kovy nebo jsou samy kovovými rudami. Kalich naplněný vodou (vínem – to také ale obsahuje z největší části vodu) byl vždy rituálním předmětem, který posiloval psychickou odolnost určité skupiny lidí. Můžeme si vzpomenout na rituál mše a připomenutí Poslední večeře. Půjdeme-li do běžnějších životních situací, pak přípitek a pozvednutí číše (sklenky) „na zdraví“ před oslavou posiluje celkovou atmosféru, v níž bude společenská událost probíhat.

Mgr. Yvetta Hánlová – Pohár, grafika, kresba, karton, 30 x 20 cm

• Kaménka, kamenné koryto naplněné vodou. Může to být právě ta kaménka, ve které se podle pohádky Červená karkulka ze sbírky bratří Grimmů utopil druhý vlk, a to tehdy, když babička a Karkulka již byly poučeny ze zkušenosti s prvním vlkem (čti originál nebo překlad originálu původní sbírky pohádek):

„Vypráví se také, že po čase, když Karkulka opět nesla babičce koláč a víno, přitočil se k ní jiný vlk a rovněž se jí pokusil svést z cesty. Karkulka se však měla na pozoru a šla pořád rovně za nosem. Babičce pak vypověděla, že potkala vlka, který jí zdvořile popřál hezký den, ale jeho zlé oči jí řekly, že nebýt to na veřejné cestě, docela jistě by ji sežral. „Zamkneme dveře, aby na nás nemohl,“ pravila babička a brzy nato opravdu zaklepal vlk na dveře a volal:

„Otevři, babičko, to jsem já, Karkulka, nesu ti koláč a víno.“

Babička s Karkulkou, to se ví, ani muk, a tak vlk šedivec oběhl několikrát dům a nakonec vyskočil na střechu, že tam počká, až Karkulka půjde večer domů.

Babička si ale domyslela, co vlk zamýšlí, ukázala veliké kamenné necky, které stály před domem, a řekla:

„Karkulko, včera jsem dělala jitrnice. Vezmi vědro a nanos vodu z jitrnic do necek.“

Karkulka běhala s vědrem jako o závod, a čím byly necky plnější, tím výš vůně z jitrnic

stoupala, až polechtala vlka v nose. Začal větřit, čenichat, nakonec slezl za tou slastnou vůní na samý kraj střechy, a sotva natáhl krk, sklouzl rovnou do necek a utopil se.

Karkulka šla šťastně domů a již nikdy se jí nic zlého nestalo.*

V moderním podání může být vlk člověk, který vám nesděluje svoji vlastní identitu (vydává se za Karkulku) a vytváří stalking (šikanu) tím, že neustále obchází dům a neví, jak by se na Karkulku s babičkou dostal...

• Dalším velmi příznačným obrazem je kamenná kašna (někdy studna) na náměstí; město má zároveň okolo sebe hradby jako opevnění, aby odolalo úderům nájezdníků. Je symbolem psychické odolnosti obyvatel, kteří se měli v případě napadení nepřítelem a vytváření psychických tlaků zvenčí vždy semknout a odolat tak náporu nepřítele.

• Studna s čistou vodou

• Kovová lžice s tekutinou

Symbol – obraz kovového kalichu s vodou má ještě daleko přesahující význam. Je totiž tím sítím, které pomáhá filtrovat – třídít vůli, chtění ostatních lidí ve vztahu k vůli univerzální, která je ve smyslu „Bůh v nás“ naším osobním vedením a ve skutečnosti vychází z našich vlastních (a správných!) emocionálních potřeb a z pravého nitra.

Totíž řada věcí, které děláme a které si neplánujeme (které jen tak přicházejí na mysli), považujeme falešně za svoji vůli

a svoje chtění. Člověk často není schopen rozlišit a uvědomit si, že se ve své podstatě jedná o vůli (přání, chtění nebo vize) nějakého člověka nebo skupiny lidí, která nám toto konání vsugerovala. Viz například cílená reklama v masmédiích: člověk chce konkrétní věc nikoliv proto, že ji skutečně potřebuje, nýbrž proto, že ji viděl sedmkrát v televizi v reklamě, v níž hraje významný a šťastný člověk používající onu věc. Kalich s vodou vizualizovaný v mysli je filtrem toho, zda skutečně tato věc bude pro člověka potřebná, nebo zda je to pouze příkaz nějaké zájmové skupiny: KUPUJ... Pak třeba zjistí, že pokud by tuto věc nikdy neviděl, nikdy by ji nekoupil.

Kalich s vodou v mysli je tedy filtrem – sítím všech myšlenek, přání, nápadů ke konání, které vytanuly v mysli. Je zárukou a pojistkou toho, aby člověk šel v životě správnou cestou a nikoliv zbytečnými oklikami, které mu jen ubírají energii a nevědou ho, tak jako pohádkového hrdinu na křižovatce cest, ke štěstí a k životní spokojenosti.

Krásné léto přeje

Ing. Vladimír Jelínek

Ilustrační foto: www.samphotostock.cz

Konec seriálu

* Pohádky bratří Grimmů, český překlad Jitka Fučíková, vydala společnost BRIO, 2004.

Nové webové stránky www.joalis.eu

Milí čtenáři,
v bulletinu vám můžeme přinášet nové informace jen každé dva měsíce, a tak jste možná již sami zaznamenali, že jsme 1. 5. 2011 spustili zcela nové webové stránky www.joalis.eu.

Vedle živé, moderní grafiky, která respektuje aktuální trendy v této oblasti, vám stránky nabídnou stručný přehled produktových skupin preparátů Joalis nebo nejdůležitější informace o metodě řízené a kontrolované detoxikace podle MUDr. Jonáše. V samostatném oddělení najdete ke stažení bulletiny Joalis info a jednotlivé články na vybraná témata.

Velkou předností nových stránek je usnadnění naší vzájemné komunikace: přímo v sekci článků můžete zadávat dotazy ke konkrétní problematice nebo můžete pro obecnější dotazy využít rychlého kontaktního formuláře, který najdete na úvodní straně. Na úvodní straně je také rychlý odkaz pro stažení aktuálního čísla bulletinu nebo odkaz na facebookovou stránku Joalis. Odkazy na webové stránky výhradních distributorů produktů Joalis v jednotlivých regionech najdete (samozřejmě kromě obvyklého umístění v menu v rámci kontaktů) také v mapě, která je vždy pohodlně dostupná v záhlaví stránek.

Stránky budeme dále doplňovat a aktualizovat, abyste zde vždy nalezli potřebné informace. Věříme, že vás nový koncept webových stránek zaujal a těšíme se na vaše ohlasy (vyžít můžete výše zmíněný kontaktní formulář na www.joalis.eu).

Mgr. Petra Kotková

Nové složení detoxikačních balíčků

Na základě nových poznatků zveřoval MUDr. Jonáš složení detoxikačních balíčků tak, aby použité preparáty odpovídaly nejnovějším trendům v oblasti řízené a kontrolované detoxikace organismu. Přehled detoxikačních balíčků a jejich složení naleznete v příložené tabulce, další informace pak na stránkách www.eccklub.cz. Balíčky s novým složením jsou již v distribuci.

Joalis s. r. o.

balíček	složení
Nervový systém	Emoce, Streson, MindDren, Nodegen
Jaro	LiverHelp, LiverDren, Nodegen, Metabol
Časné léto	CorHelp, CorDren, VenaDren, VasoDren
Pozdní léto	VelienDren, VelienHelp, GasteDren, PankreaDren
Podzím	RespiDren, RespiHelp, ColiDren, Imun
Zíma muži	UrinoHelp, UrinoDren, ArtiDren, OsteoDren
Zíma ženy	UrinoHelp, UrinoDren, Hypotal, GynoDren
Akné	LiverDren, CutiDren, Metabex, Metabol
Alergie	LiverDren, RespiDren, Cranium, MindDren
Astma	LiverDren, NeuroDren, RespiDren, VelienDren
Baby start	UrinoDren, LiverDren, VelienDren, Nodegen
Bolesti hlavy	LiverDren, VelienDren, UrinoDren, Vegeton
Deprese	RespiDren, CorDren, VelienDren, LiverDren
Dýchací cesty	RespiDren, VelienDren, MindDren, RespiHelp
Ekzém	Emoce, MindDren, Ekzemex, Nodegen
Gynekologické problémy	UrinoDren, VelienDren, GynoDren, Hypotal
Imunita	Analg, VelienDren, Metabex, Nodegen
Klimakterium	Regular, MenoHelp, Streson, Emoce
Klouby	UrinoDren, OsteoDren, ArtiDren, LiverDren
Kožní problémy	RespiDren, LiverDren, CutiDren, MindDren
Metabolismus	LiverDren, VelienDren, Metabol, Metabex
Močové cesty	UrinoDren, VelienDren, UrinoHelp, MindDren
Onko balíček	Emoce, Optimon, MindDren, Antichemik
Páteř	Vertebra, Emoce, Streson, ArtiDren
Prostata	UrinoDren, ProstaDren, ProstaHelp, VelienDren
Střevní problémy	LiverDren, VelienDren, Gli-glu, ColiDren
Štítná žláza	VelienDren, ThyreoDren, MindDren, VelienHelp
Únava	VelienDren, RespiDren, LiverDren, CorDren
Žaludek	VelienDren, UrinoDren, VelienHelp, CorDren

Brno – nové Centrum detoxikace

Firma Body Centrum s. r. o. otevřela v měsíci květnu nové detoxikační centrum. Najdete ho v centru Brna a přitom v klidné ulici, poblíž nemocnice u sv. Anny, jen pár minut od hlavního nádraží a centrálního nástupiště tramvají. Pěšky jste tu za pět minut. Nové centrum je po vzoru původního spojeno opět s poradenskou službou. Kromě prodejny a zázemí jsou zde v provozu i dvě poradny, kde se střídají zkušení terapeuti. Centrum je současně skladem pro velkoobchodní odběr produktů terapeutů, a to přímým nákupem i zásilkovou službou.

Činnost centra je zaměřena nejen na zásobování terapeutů, ale i na vzdělávací program. Jen za první pololetí bylo v Brně zorganizováno deset přednášek pro veřejnost, kreditovaný seminář dr. Jonáše pro zdravotní sestry a pediatrie a kreditovaná přednáška pro zdravotní sestry a porodní asistentky s navazujícím dnem otevřených dveří pro zájemce o podrobnější informace o metodě řízené a kontrolované detoxikace. Dále proběhl tematický seminář a dvakrát cyklus základního a pokračujícího kurzu pro nové terapeutů včetně následného konzultačního odpoledne. Akce, které probíhají v Brně, jsou aktualizovány na webových stránkách www.bodycentrum.cz.

Chtěla bych jménem Body Centra poděkovat všem spolupracujícím terapeutům, kteří se svojí osvětovou činností společně s námi podílejí na šíření dobrého jména detoxikační metody a reprezentují svou kvalitní práci její možností. Chtěla bych poděkovat i těm terapeutům, kteří k nám chodí nakupovat, za tolerantní přístup v době přerodu do nového působiště.

Těší nás vaše první reakce, těší nás, že se vám nové centrum líbí a doufám, že přispějeme tímto novým vzhledem k respektování pozice detoxikační medicíny a vás terapeutů jako nedílné součásti celostní péče o zdraví. Hodně úspěchů v další práci vám přeje kolektiv pracovníků Body Centra v Brně.

Za Body Centrum s. r. o.

Mgr. Alena Šmehlíková

Body Centrum Brno s. r. o.

otevírací doba: Po–Čt 9–18, Pá 9–16

tel.: 545 241 303, mob.: 602 300 173, fax: 545 241 596

objednávky zboží: obchod@bodycentrum.cz

komunikace: info@bodycentrum.cz, www.bodycentrum.cz

1. regionální centrum (Na Florenci) se bude stěhovat

1. regionální centrum řízené a kontrolované detoxikace, Na Florenci 19, Praha 1, se v průběhu léta přestěhuje do nových prostor. Datum stěhování a nová adresa budou zveřejněny na stránkách www.eccklub.cz. Plánujete-li návštěvu v centru, informujte se prosím na aktuální adresu (tel.: 734 378 899, e-mail: regionalnicentrum@joalis.cz).

Economy Class Company, s. r. o.

Stěhovat se bude také Joalis

Rovněž sídlo firmy Joalis bude během léta přemístěno. Nově nás najdete na adrese Orlická 9/2176, Praha 3 – Vinohrady. Datum stěhování bude oznámeno na stránkách www.joalis.eu a na facebookové stránce Joalis. Zároveň bychom vás chtěli upozornit, že Na Florenci nefungují pevné linky. Chcete-li nás kontaktovat, použijte čísla mobilních telefonů nebo e-mail.

Joalis s. r. o.

Ordinace MUDr. Jonáše dostane novou adresu

Na adrese Orlická 9/2176, Praha 3 – Vinohrady bude od léta nově sídlit také ordinace MUDr. Jonáše. O aktuální adrese se mohou klienti MUDr. Jonáše informovat prostřednictvím e-mailu jonas.recepce@seznam.cz.

Ordinace MUDr. Jonáše

1. regionální centrum a expedice Na Výhledech zavřené po dobu letní školy

Poslední oznámení se týká provozu 1. regionálního centra Na Florenci 19, Praha 1, a expedičního centra Na Výhledech 1234, Praha 10. Obě tyto provozovny budou poslední červencový týden (25. 7. – 29. 7. 2011) zavřeny z důvodu konání letní školy ve Frymburku. Expediční centrum ve Strakonících bude v provozu s obvyklou letní otevírací dobou.

Economy Class Company, s. r. o.

Letní škola ve Frymburku s Ing. Vladimírem Jelínkem a Mgr. Marií Vilánkovou, 24. 7. – 29. 7. 2011

TÉMATATA PŘEDNÁŠEK

Mgr. Marie Vilánková:

Srdce jako klíč a ukazatel zdraví
Detoxikace žilního systému a jeho zvláštnosti
Imunita, jak a proč fungují preparáty

Ing. Vladimír Jelínek:

Nejčastější diagnózy a nemoci, jejich souvislosti a umístění v pentagramu
Detoxikace paměti se zaměřením na výuku cizích jazyků, speciálně angličtiny
Vše o hubnutí a emocionálních aspektech stálé štíhlosti

Podrobnosti o letní škole naleznete na www.eckclub.cz.

Informace a přihlášky: Ing. M. Kocurová, tel. 733 196 377, e-mail: m.kocurova@joalis.cz

PŘEDNÁŠKY PRO TERAPEUTY (osobní účast)

Přednášky v Praze

<i>datum</i>	<i>čas</i>	<i>název akce</i>	<i>lektor</i>	<i>místo konání</i>	<i>cena</i>
14. 9. 2011	17.00–18.00	Zkouška 1. stupně	distributor	e-mail	0 Kč
20. 9. 2011	9.30–16.00	Seminář I	Vladimíra Málová	ECC, Na Výhledech 1234/8 Praha 10	600 Kč
4. 10. 2011	9.30–16.00	Seminář II	Vladimíra Málová	ECC, Na Výhledech 1234/8 Praha 10	600 Kč
5. 10. 2011	13.00–15.00	Zkouška 2. stupně	distributor	ECC, Na Výhledech 1234/8 Praha 10	299 Kč

Další přednášky konané v průběhu podzimu budou zveřejněny v následujícím čísle bulletinu a na stránkách www.eckclub.cz.

Seminář I – úvod do detoxikace. Seznámení s rozdělením toxinů v lidském organismu a jejich působením, čínský pentagram a jeho souvislosti. V rámci semináře je provedeno ukázkové měření, účastníci si odnášejí DVD s podrobným vysvětlením vztahů v čínském pentagramu.

Seminář II – navazuje na Seminář I. Účastníci se naučí využívat čínský pentagram v praxi a jsou seznámeni s logickou diagnostikou.

Seminář III – účastníci se naučí prakticky diagnostikovat pomocí přístroje Salvia. Je vysvětleno a předvedeno správné nastavení přístroje Salvia a jeho používání v praxi. Seznámení s počítačovým programem EAM pro diagnostiku.

Semináře IV a V – tematické semináře

Demonstrační měření – komentované měření účastníků kurzu lektorem. Zaměření na konkrétní zdravotní problém a porovnání jeho příčin u různých osob.

Stáž – účastníci kurzu si s sebou mohou přivést svého klienta, jehož obtíže chtějí konzultovat s lektorem.

Informace a přihlášky: ECC s. r. o., Na Výhledech 1234/8, Praha 10, tel.: 274 781 415, eccpraha@joalis.cz

Přednášky v Brně

<i>datum</i>	<i>čas</i>	<i>název akce</i>	<i>lektor</i>	<i>místo konání</i>	<i>cena</i>
21. 9. 2011	9.00–16.30	K1 + K2 (začátečníci)	Ivana Buchtelová	bude upřesněno na www.bodycentrum.cz	600 Kč
25. 10. 2011	9.00–16.30	K1 + K2 (začátečníci)	Ivana Buchtelová	bude upřesněno na www.bodycentrum.cz	600 Kč
15. 11. 2011	9.00–16.30	K3 (pokračovací seminář)	Ivana Buchtelová Pavel Jakeš	bude upřesněno na www.bodycentrum.cz	1000 Kč

Informace a přihlášky: Body Centrum s. r. o., Vodní 16, Brno, tel.: 545 241 303, info@bodycentrum.cz

Seminář MUDr. Jonáše pro lékaře a zdravotníky v Brně, 18. 10. 2011 hotel Continental, od 17 hodin

Seminář je určen pro lékaře a zdravotní sestry z oboru pediatrie, ORL, gynekologie a porodnictví a dalších oborů, kde může detoxikační medicína přispět k řešení chronických problémů a k prevenci obvyklých zdravotních potíží u dětí.

Přihlášky: Body Centrum s. r. o., tel. 545 241 303, e-mail: info@bodycentrum.cz

V Body Centru dále připravujeme na podzim:

Sérii přednášek pro veřejnost

Tematický seminář pro terapeuty

Konzultační odpoledne – pro absolventy kurzů a majitele přístroje Salvia

Dny otevřených dveří pro lékaře a zdravotníky

Termíny všech akcí budou včas inzerovány na www.bodycentrum.cz.

Informace a přihlášky:

Body Centrum s. r. o., Vodní 16, Brno, tel.: 545 241 303, e-mail: info@bodycentrum.cz, www.bodycentrum.eu

PŘIPRAVUJEME

**Kongresový den s Mgr. Marií Vilánkovou a Ing. Vladimírem Jelínkem v Brně
15. 10. 2011**

**Kongresový den s Mgr. Marií Vilánkovou a Ing. Vladimírem Jelínkem v Praze
26. 11. 2011**

Informace a přihlášky: ECC s. r. o., Na Výhledech 1234/8, Praha 10, tel.: 274 781 415,
mob.: 739 639 134 – Jana Tomášková, e-mail: j.tomaskova@joalis.cz

Přednáškové dny MUDr. Josefa Jonáše v Praze, 11.–12. 11. 2011

Hotel Savoy, Keplerova 6

limitovaný počet účastníků, cena 2400 Kč

Přednáškové dny MUDr. Josefa Jonáše v Brně, 2.–3. 12. 2011

Hotel Avanti

limitovaný počet účastníků, cena 2400 Kč

Program obou akcí bude stejný.

Informace a přihlášky: Mgr. M. Václavková, e-mail: m.vaclavkova@joalis.eu, tel. 724 090 525

Léto s Joalisem

Soutěž

Soutěžte s námi

Hrajte o přehledný atlas lidského těla a luxusní dárkovou kazetu!

Vytvořte originální fotografii s tematikou Joalis!

Pro inspiraci jsme se chopili fotoaparátu sami a zvěčnili jsme ochranu naší výroby ve Staré Hutí u Dobříše Dayrona a Berda. No, nezdá se, že by byli z nové pracovní uniformy příliš nadšeni...

Těšíme se na vaše fotografie.

Soutěžní fotografie posílejte na e-mail p.kotkova@joalis.eu nejpozději do 20. 9. 2011. Podrobnosti k soutěži najdete v květnovém čísle bulletinu nebo vám je rádi sdělíme na uvedeném e-mailu.